

DWAALLEER VAN DE OUDE-MENS-BEKERING ONTMASKERD IN DE PSYCHOLOGISCHE PREDIKING VAN DS. A. SIMONS

Inleiding

Sommige dominees in onze dagen brengen nog wel een aantal bijbels bekende klanken voort, maar het gros kan niet bijbels-bevindelijk verklaren hoé de zondaar de enge poort ingaat. In de huidige prediking wordt de oude mens onder de wet massaal door de enge poort gesmokkeld, hetgeen in werkelijkheid betekent dat de oude mens zoekt in te gaan en niet kan, en vervolgens over de muur klimt en daarbij gunnend-pastoraal wordt bijgestaan door de huidige godgeleerdheid. De oude mens wordt in staat geacht om te geloven, terwijl alleen de nieuwe mens in Christus gelooft. Ook in de psychologische prediking van vriend Simons wordt de oude mens geloof aangesmeerd, aangezien hij rijp en groen inzegt, zoals dat ook blijkt uit zijn betoog. Simons schermt wel met de leer van de rechtvaardiging van de goddeloze en de zekerheid des geloofs, maar de inhoud die hij daaraan geeft, komt niet overeen met de gezonde woorden van onzen Heere Jezus Christus, en met de leer, die naar de godzaligheid is (1 Tim. 6:3 - 2 Joh. 1:9), omdat hij niet anders doet dan zielen die nog amper in de eerste fase van de Wet verkeren, over het paard tilt, ofwel over de muur doet klimmen, hen haastiglijk de handen oplegt, terwijl ze van hun drek niet gewassen zijn. De oude mens sterft niet door het geloof, ook niet door het Evangelie, maar door de Wet (Gal. 2:19). Gods Woord leert vier fasen der Wet in het kader van het stuk der ellende:

1. *Ontdekking* - (o.a. Jer. 3:13)
2. *Vervloeking* - (o.a. Gal. 3:10)
3. *Verdoeming* - (o.a. Rom. 3:19)
4. *Doding* - (o.a. Rom. 7:9 - Gal. 2:19a)

De toetssteen voor het ware geloof is de vierde fase der Wet, want de Wet is de bediening des doods, door wiens dodelijke bediening de oude mens onder de Wet ineens en voor altijd sterft (Rom. 7:9 - Gal. 2:19a). Dat is geen voorwaarde waaraan de mens moet voldoen, maar Gods orde in het zaligen van verloren zondaren,

“...want het Einde der Wet is Christus, tot rechtvaardigheid, een iegelijk die gelooft”, Rom. 10:4. Vriend Simons (en wie eigenlijk niet?) laat de oude mens onder de Wet participeren met de nieuwe mens onder de genade (twee-mens), hetgeen volstrekt rooms is, en we zullen in afhankelijkheid des Heeren aantonen dat Simons tussen de verwerving des heils door Christus én de toepassing des heils een is-gelijk-teken zet met een aangeplakt geloof. Geve de Heere nog vele ogen te openen voor de huidige misleidende prediking, want het oordeel ligt op alle kerken en dat oordeel is allang begonnen bij het huis Gods. De Heere gaat echter door en vergadert Zijn Kerk uit de heggen en stegen der wereld, aangezien de refo-kerkbelijders en hun voorgangers elke bijbelse separatie haten, de bannen in kerk en staat doodzwingen, de tuchtloosheid verheerlijken, sodomie aanvaarden en hun tijd verbeuzelen met beschimmeld kerkbrood, refo-entertainment en democratisch-kerkpolitieke psychologie. Dat zijn de oorzaken waardoor het volk ontbloot is en zich vermaakt met brood en spelen. Daaruit volgt dat het Woord nog schaarser geworden is dan in Eli's dagen, en dat Jakob flinterdun geworden is, is openbaar.

G.P.P. Burggraaf

DE RECHTVAARDIGING VAN DE GODDELOZE - *Bron: internet*

Door ds. A. Simons

Simons: De laatste keer dat ik hier was, sprak ik over de zekerheid van het geloof. Dat heeft heel veel losgemaakt. De postbode had het er tenminste druk mee en de telefoon is nogal wat keren overgegaan. Vanavond wil ik eens wat verder doorgaan over dat onderwerp, de zekerheid van het geloof.

GPPB.: Vriend Simons schermt in zijn volstrekt psychologisch verhaal met de veelheid der aantallen, maar dat hij die denkbeeldige aantallen zelf creëert en op grond daarvan psychologisch ageert, zullen we in afhankelijkheid des Heeren uit

zijn eigen woorden en op grond van Gods Woord bewijzen. Simons verklaart niets uit Gods Woord, terwijl hij zijn psychologische suggestieven de vrije teugel laat, en honderden keren heeft hij reeds de politieke uitspraak “heel veel” gebezigd, terwijl die politieke veelheden alleen op de brede weg te vinden zijn, want op de smalle weg loopt doorgaans de eenzame enkeling, die zwaar vervolgd wordt door al die velen in de mond van vriend Simons.

Dominees die louter psychologisch preken zijn niet door God geroepen om het Woord recht te snijden en ook degenen die hun hoorders afhouden en ophouden om de enge poort in te gaan, zijn niet van God geroepen, aangezien de massa belijders door zulke ophouders vroegtijdig wordt ingezegend met een historisch geloof dat men houdt voor het ware geloof. Dominees die de breuk op het lichts genezen zijn gezet om het volk te verleiden en om degenen die makkelijk zalig willen worden te stijven in hun waan, om vervolgens met die zelfgemaakte vruchten te pronken, zoals ook vriend Simons duidelijk doet. Er is niet 1 PKN-dominee die het Woord recht kan snijden, aangezien alle PKN-dominees krachtens de valse grondslag van de PKN valse leraars zijn, een knieval voor de duivel gemaakt hebben, aangezien zij deel uitmaken van het geheel der valse PKN en dat met hun handtekening hebben bekrachtigd, maar het is een van God vervloekt sodomitisch huis op drijfzand gebouwd, hoewel alle andere kerkdenominaties onder hetzelfde oordeel verkeren en geen deel uitmaken van de planting Gods, de Kerk der Reformatie. Die Kerk is sinds 2004 uitgerukt en al die door mensen gestichte kerken brengen allemaal hun eigen ketterijen voort en zijn verworpen tot tuchtloze homohuizen.

Simons: Meer en meer ontdek ik dat er grote verwarring bestaat, ook onder onze jonge mensen. De een zegt het zus, de ander zegt het weer anders. Je komt jongeren tegen die zeggen: ‘Dominee, vertel mij eens, wat is nu waarheid?’ Zo wordt er veel geworsteld, omdat we een verkeerd beeld van God hebben. Al zijn we nog zo godsdienstig opgevoed en nog zo met het kerkelijk leven opgegroeid, toch blijken velen een verkeerd beeld van God te hebben, en een verkeerd beeld van de bekering. Laten we vanavond maar eerlijk wezen: ik denk dat onze tijd de zaken niet

gemakkelijker maakt, want het is een tijd van grote verwarring; ook onder Gods knechten en zelfs onder Gods kinderen.

GPPB.: Simons herhaalt altijd zijn geijkte uitdrukkingen, ‘meer en meer’, ‘heel veel’, ‘grote verwarring’, ‘wat is waarheid’, ‘worstelende zielen’, enz. enz., terwijl vriend Simons aan de door hem gesuggereerde ‘babylonische spraakverwarring’ zelf ook een flinke steen bijdraagt. Sinds vriend Simons de scheve PKN-schaats is gaan rijden maakt hij van de leer van de rechtvaardiging van de goddeloze psychologische hutspot, hetgeen duidelijk blijkt uit zijn psychologisch betoog, hetgeen we nader zullen aantonen. Bovendien is de door hem genoemde spraakverwarring slechts een symptoom en zeker niet de oorzaak van de algehele refo-afval/verwarring. De oerzonde om als God te willen zijn lag ten grondslag aan de eertijdse Babylonische spraakverwarring en dat geldt ook voor de huidige spraakverwarring en het is een en al Ikabod wat de kerkklokken slaan.

Het leven kan echter met het leven niet twisten, hoewel onder Gods volk door veinzing en afgunst twist kan ontstaan, blijft het waar dat degenen die van Christus zijn, dezelfde taal spreken en leden zijn van hetzelfde Lichaam, waarvan Christus het Hoofd is. *“Eén lichaam is het, en één Geest, gelijkerwijs gij ook geroepen zijt tot een hoop uwer roeping; één Heere, één geloof, één doop, één God en Vader van allen Die daar is boven allen en door allen en in allen”, Ef. 4:4-6.* Jakob is zo flinterdun geworden dat degenen die er nog zijn als een speld in een hooiberg gezocht moeten worden, want de Heere is met Zijn Geest uit Nêêrlands kerk vertrokken en heeft Zijn kandelaar reeds lang verplaatst naar andere plaatsen in de wereld. Zoals reeds gezegd voert vriend Simons in zijn betoog opmerkelijk veel suggestieven op, zoals: *“zo wordt er ‘heel veel’ geworsteld...”,* waaruit blijkt dat Simons zijn betoog niet grondt op Gods Woord, maar op de door hem opgevoerde psychologische suggestieven, terwijl bijv. de apostel Paulus alleen zijn eigen eertijdse oudemens-feiten opvoert, om daaraan vervolgens een bevindelijke verklaring bij te voegen door de inspiratie des Geestes. Simons creëert knopen die hij vervolgens zelf ontrafelt, en hij creëert porseleinen huizen op zandgrond gebouwd, om die vervolgens

weer af te breken, net als de door kinderen gebouwde zandkastelen op het strand. Met al die porseleinen bouwprojecten creëert vriend Simons nog meer verwarring dan tijdens de torenbouw van Babel het geval was. Een man Gods als Paulus speelt nergens met suggestieven, maar voert zijn éigen eertijdse oude-mens-wetteloosheid op, waaruit God hem verlost heeft in de straat genaamd de Rechte, waarvan hij duidelijk en diverse keren getuigenis geeft (zie o.a. Rom. 7:9). De doorgang door de enge poort geschiedt bij al Gods kinderen in een weg van recht, maar in onze dagen wordt de oude mens al geloof aangepraat, dat nog niet eens kan wedijveren met het tijdgeloof van de dwaze maagden.

Simons: Heel vaak hoor je: ‘Had ik maar...’ en: ‘Kon ik maar...’ en: ‘Wist ik maar.’ Zulke vragen verlammen soms het geweten. Maar toch hebben ze te maken met het feit dat de mens alles, heimelijk of meer openlijk, in zichzelf zoekt. De één laat de klacht horen: ‘Kon ik maar ernstiger bidden, dan zou God wel naar mij luisteren.’ En de ander roept uit: ‘Wist ik maar zeker dat het bij mij echt was, dat er een begin uit God was’. En dat is ook jou worsteling, nietwaar?

GPPB.: Hier geeft Simons opnieuw een staaltje weer van zijn psychologische retoriek, om zijn betoog kracht bij te zetten, terwijl preken niets anders is dan de Schrift te laten spreken, zodat God aan het Woord komt. Simons is duidelijk zelf aan het woord en daarbij sleept hij zijn gehoor mee in de waan dat zij er allemaal mee “worstelen”, zoals dat ook duidelijk blijkt uit hetgeen hij nu gaat zeggen.

Simons: De worsteling over de vraag: ‘Hoe weet ik nu dat het bij mij echt is? Hoe weet ik dat het bij mij van God is?’ De volgende zegt: ‘Bid er maar veel om, en verder moet je maar afwachten. Want het is toch immers God Die het werkt, beide het willen en het werken? Je kunt alleen maar bidden.’ Weer anderen zeggen: ‘Probeer er maar naar te leven. Probeer Gods gebod maar te houden. Dat kun je eigenlijk wel niet, maar probeer het, en bid maar of God je daartoe in staat stelt. En verder... ja verder moet je maar afwachten. Want weet je, God is vrij in zijn verkiezing; God is

soeverein; er is een welbehagen Gods. En ja, als je niet uitverkoren bent, kom je er toch niet. Dus doe nu maar wat je kunt; probeer er maar naar te leven.’

GPPB.: Voor een goed verstaander is het nu reeds duidelijk dat vriend Simons met zijn zelf opgeworpen suggestieven “heel veel”, of “heel vaak”, een wassenbeelden centrum creëert, waarvan hij vervolgens een psychologisch geraamte maakt, in een poging om de leugen van de waarheid te onderscheiden, terwijl dat met ‘het Woord preken’ niets te maken heeft. Simons tracht zijn betoog aannemelijk te maken met suggestieven en karikaturen, terwijl alleen het Woord absolute zeggingskracht heeft. De leugen is alleen met Gods Woord te ontmaskeren en te weerleggen en niet op grond van psychologische suggestieven, zoals Simons doorlopend en zelfs heel opvallend doet

Simons: Nog weer anderen zeggen: ‘Pas op! Pas op hoor! Vooral in onze dagen. Want een mens is bedrieglijk en er worden er duizenden bedrogen. Velen doen met een Jezus in hun hand de eeuwigheid aan. Straks kloppen ze aan de hemelpoort en zullen ze zeggen: ‘Doe mij open, doe mij open!’ En dan zullen ze horen: ‘Ik heb u nooit gekend!’ Er zijn ook mensen die zelfs durven te zeggen dat God niet meer werkt. En dan heb je ook nog die grote vraag: Bij wie is het nu echt? Bij mensen die het altijd missen? Want ja, je moet uitkijken voor die mensen die het altijd maar hebben. Heel veel jongeren en ouderen zoeken het in de kenmerken van wat het niet is. En toch hebben ze geen vrede in hun gemoed. Nu, misschien hoor je zo je eigen naam wel noemen. Het zijn vragen die je soms inwendig naar beneden drukken, die je verlamd, moedeloos, uitzichtloos maken.

GPPB.: Hetgeen Simons onder verdenking stelt in de eerste alinea van bovenstaand citaat, wordt nota bene door Gods Woord, ja door Christus Zelf geleerd: *“Velen zullen te dien dage tot Mij zeggen: Heere, Heere! hebben wij niet in Uw Naam geprofeteerd, en in Uw Naam duivelen uitgeworpen, en in Uw Naam vele krachten gedaan? En dan zal Ik hun openlijk aanzeggen: Ik heb u nooit gekend; gaat*

weg van Mij, gij, die de ongerechtigheid werkt!” Matth. 7:22-23.

Vriend Simons laakt deze waarschuwing van Christus en maakt die zelfs belachelijk, aangezien hij de uitspraak van Christus in de mond legt van de rij der verdachten die hij opsomt onder de noemer van wat “anderen” zeggen.

In de tweede plaats haalt Simons mensen aan “*die durven beweren dat God niet meer werkt.*” Dat is vanzelf een atheïstische leugen en zelfs omgekeerd remonstrantisme, maar Simons haalt die bewering niet aan om die te weerleggen met het Woord, maar om God voor zijn pkn-kar te spannen, alsof er sprake zou zijn dat God Zijn kandelaar nog zou hebben in de sodomitische PKN en op de kermis-bijeenkomsten van stichting Jijdaar, hetgeen een godslasterlijke illusie is.

Vervolgens voert Simons zijn geijkte psychologische slogan weer op: “*Heel veel jongeren en ouderen...*”, die het volgens hem in de kenmerken zouden zoeken, terwijl van dat “heel veel” totaal geen sprake is, aangezien er helemaal geen mensen bestaan die door de door Simons opgeworpen vragen moedeloos worden, laat staan verlamd worden, laat staan uitzichtloos worden. Simons strijkt met zijn suggestieven-psychologie mensen over de bol die makkelijk zalig willen worden, want hij zegent iedereen in die het geloof op zijn lippen neemt, omdat Simons juist de dominee wil zijn die de mens niet op het diepst vernederen wil, maar elke belijder over het paard tilt, want daarin voelt de godsdienst zich geveid. Zulke overhet-paard-getilde zielen beginnen hem dan brieven te sturen en op te bellen, en vandaar dat vriend Simons roemt in zijn eigen preken die volgens zijn eigen zeggen ‘heel veel beweging’ veroorzaken, maar het is slechts een beweging op de brede weg.

Simons: Dat is één kant van de kerk. Ik ga steeds meer zien dat het eigenlijk op hetzelfde neer komt of je in de ene kant van de kerk zit of in de andere. Want die andere kant van de kerk zegt: ‘Je moet de Heere Jezus liefhebben, je moet geloven en je moet het aannemen. En doe je dat niet, dan ben je een zondaar.’ Die andere kant zegt: ‘Je moet tegen de zonde strijden. Je moet getuigen en je moet niet ongelovig zijn. En dan hoor je dat wel eens, nietwaar? Op je werk of, of misschien wel in de kerk, of als iemand je tegen het lijf loopt.

Ze zeggen: ‘Doe niet zo moeilijk, het staat er toch? Je moet voor Jezus kiezen.’

GPPB.: De ene (lichte) kant laat vriend Simons met andere woorden exact hetzelfde zeggen als de andere (zware) kant, terwijl de lichte godsdienst wel degelijk andere dingen beweert en leert dan de zware godsdienst beweert en leert. Bij de lichten mag je voetballen en schaatsen en bij de zwaren mag je alleen biljarten. Dus, er bestaat tussen de lichten en de zwaren weldegelijk verschil, maar vriend Simons houdt het gulle midden en reikt zowel de links-lichten als de rechts-zwaren de jijdaar-hand, onder de muzikale drum-band-begeleiding van zijn geestelijke vriend, diskjockey Koos de Jong.

Simons: En zo word je geslingerd tussen hoop en vrees, tussen (laat ik de woorden eens noemen) zwaar en licht, tussen rechts en links. En de duivel lacht. De duivel schaterlacht. Want er is nog nooit zoveel verwarring geweest in de kerk als tegenwoordig.

GPPB.: Ja, in de jijdaar-draaimolen van vriend Simons word je geslingerd tussen hoop en vrees, omdat het 100% psychologie is waarvan Simons zich bedient, aangezien hij de knopen van al dat door hem gesuggereerde tussen-hoop-en-vrees-geslinger zelf in elkaar breidt, om die zelfgemaakte knopen vervolgens weer te ontknopen, om dan tenslotte met een oplossing aan te komen dragen, waardoor hij de Orpa-tranen uit ieders broekspijp doet rollen. Ik zou, als ik vriend Simons was, mij nog maar eens bedenken om wie de duivel schaterlacht.

Simons: Wat is nu waarheid? Hebben die mensen gelijk die zeggen dat je maar moet afwachten? Die zeggen dat je er maar om moet bidden en moet proberen je best te doen en dat je het verder aan God moet overlaten? Hebben zij gelijk? Misschien heb je dat heel lang gedacht. Maar vanavond heb je er niet langer vrede mee. Want je bent onrustig en je wilt vrede, maar je weet niet waar je het zoeken moet. Je bent misschien ook wel doodsbang; doodsbang van die mensen die maar geloven, die hun mond vol hebben van

Jezus. Van mensen die zeggen: 'Je moet naar voren komen en je moet kiezen voor Jezus.' Daar krijg je het ook benauwd van. Toch? Ik zeg het in alle bescheidenheid, maar ik geloof dat deze kanten allebei ongelijk hebben. Het zijn allemaal stemmen uit ons godsdienstig Nederland die hun duizenden en tienduizenden verslaan. En ik zie om me heen dat jongens en meisjes hier soms mee worstelen en dat ze aan de andere kant de zonde uitleven.

GPPB.: Als Simons al die door hem zelf opgeworpen suggestieven achterwege zou laten en enkel Gods Woord zou laten spreken, zou hij in ieder geval het voordeel van de twijfel nog aan zijn kant hebben. Dat Simons zelf door zijn psychologische indoctrinatie die met de nieuwe wereldorde wedijvert, namelijk, eerst chaos kweken en vervolgens de 'oplossing' aanbieden, zijn duizenden verslaat, kan een kind verstaan. Bij al die denkbeeldige "worstelende" en "benauwde" zielen gaat het panklare jijdaargeloof er als koek in, maar de duivel is de lachende derde, want het ongelijk zit niet alleen in beide kanten waarvan Simons rept, maar wordt door Simons zelf gecreëerd. We zullen dat nader uit zijn betoog en op grond van Gods Woord bewijzen.

Simons: We gaan vanavond eens met elkaar nadenken over wie God is. Want laten we vanavond één ding belijden: we hebben een verkeerd beeld van God. Zojuist schetste ik al dat er ook mensen zijn die een eenzijdig beeld van God hebben. Mijn Bijbel leert dat God niet één zijde heeft, maar twee zijden: God is rechtvaardig en barmhartig. Zo openbaart Hij Zich in zijn Woord. Ik zal u vanavond een boodschap meegeven en ik hoop dat u die nooit vergeet. Weet u wie u bent? U bent een goddeloze, en meer bent u niet. De Bijbel leert het en de Heilige Geest getuigt dat u onbekwaam bent tot enig goed. Laat dat duidelijk zijn. Al ben je nog zo vroom, al ben je nog zo ernstig, al heb je nog zoveel zonden uit je leven weg gedaan, al ben je nog zo ijverig in je Bijbel bezig, al bid je en al heb je het benauwd – toch is het waar: Je bent een goddeloze!

GPPB.: "Nadenken over wie God is", kan alleen door het geloof en door Gods Woord te laten spreken naar de zin en mening des

Heiligen Geestes, en niet door psychologische indoctrinatie in een vergadering van boosdoeners. De twee-zijden-god die Simons zijn gehoor voorspiegelt is niet de God van de Bijbel. God is geen twee-zijden-god die je naar de zijde van je willekeurige voorkeur kunt draaien, maar een enkelvoudig Goddelijk Wezen Die Zijn rechten en deugden en eigenschappen laat gelden zoals die in Gods Woord zijn geopenbaard, waarvan rechtvaardigheid en barmhartigheid er twee zijn. Buiten Christus is God een verterend Vuur en een eeuwige Gloed bij wie niemand wonen kan en in Christus is God tegelijk rechtvaardig en barmhartig en een verzoend Vader, vol van genade en Waarheid. Rechtvaardigheid en barmhartigheid zijn geen eigenschappen van Gods rechter- en linkerkant, maar zo IS God, namelijk rechtvaardig en barmhartig en hoé Hij dat is hebben we reeds in het kort gezegd. Ja, ja, 'je bent een goddeloze', maar God is een God Die DE goddeloze rechtvaardigt, namelijk de goddelozen uit Rom. 5:6. We zullen aantonen dat vriend Simons aan de leer van de rechtvaardiging van de goddeloze, een totaal andere invulling geeft dan Gods Woord ons leert.

Simons: Misschien zijn hier wel jongeren en ouderen die al jaren bezig zijn om de zonden in hen te doden. Want God is immers rechtvaardig. En zolang als die zonde je gevangen houden, kan God niets met jou beginnen. Dat denk je toch? Van binnen zeggen ze: 'Weet je waarom je nog steeds onbekeerd bent? Omdat je de zonde nog koestert.' Houd vanavond in gedachten dat je zonde bent en dat je een zondaar bent. Misschien herken jij dat wel. Hoe meer je de zonde probeert te doden, hoe meer de zonde in je gaat leven. En anderzijds krijg je het benauwd, want je moet bekeerd worden. En als dan de zonde in je openbaar komt, wanhoop je. Dan denk je: Nu kan het niet meer. Ik heb al zo vaak gezegd dat we mensen zijn die vechten tegen de zonde. We denken: Als ik door dat lint ga, als ik over de grens heenga, is het verloren. Maar hoe meer je ertegen vecht, des te sterker worden ze. Zal ik de ergste zonde eens noemen? Hoererij.

GPPB.: Simons lijkt wat gas terug te nemen door niet vastelijk te suggereren "dát er jongeren en ouderen zijn die bezig zijn met de

zonden in hen te doden”, aangezien hij het woord ‘misschien’ in stelling brengt, maar dat ‘misschien’ hoort toch niemand, want met de opmerking dat er jongeren en ouderen zijn die bezig zijn de zonden in hen te doden, windt hij (onbewust) juist de schare op om dat óók te gaan doen, namelijk om de wet erbij te nemen, de zonden te doden en ertegen te vechten, terwijl het alles een schijngevecht is, waardoor zijn gehoor wordt geïmponeerd.

Het toppunt van Simons’ psychologisch betoog is zijn bewering dat *“wij mensen zijn die tegen de zonde vechten, die bang zijn om door het lint te gaan”*, terwijl de gevallen mens al door het lint is gegaan in het paradijs door moed- en vrijwillig God vaarwel te zeggen en zich in de armen van de duivel te werpen. De ergste zonden is geen hoererie, zoals Simons dat wel beweert, maar dat de mens als God wil(de) zijn. Dat was en is de oerzonde van ieder mens van nature en de erfenis daarvan is, dat ieder mens de erfzonde en de dadelijke zonden op zijn rekening heeft staan, waardoor we reeds verloren liggen voor God, of we dat geloven of niet, Gods Woord zegt ons dat het zo is. Simons voert slechts symptomen op en gaat aan de grondoorzaak van de zondeval, de oerzonde, voorbij.

Simons: Hoe meer je worstelt tegen de begeerten van je vlees, des te sterker worden ze. En je belooft God telkens dat je daar niet meer in vallen zal. En hoe meer je het jezelf voorneemt, des te sterker wordt de begeerte om het te doen. Natuurlijk kun je dat wel verbergen, en de meeste mensen doen het ook. Maar voor God kun je het niet verbergen. Je bent zondaar. Je bent zonde. En het wordt nooit meer beter. Als je in deze weg een aanknopingspunt bij God probeert te vinden, dan is het verloren. Maar dat doen we wel. Wij zoeken bewust of onbewust altijd een aanknopingspunt, zodat we denken dat we geschikt zijn. Wanneer ben je geschikt voor God? ‘Dominee, als ik eens meer met de zaken van de eeuwigheid bezig was. Als ik eens een nacht wakker zou liggen vanwege mijn zonden. En als ik mijn zonden eens voel, denk ik: Zou God nu in mij begonnen zijn? En als het de volgende dag weer weg is, zie ik het niet meer zitten. Dan denk ik dat God mij heeft losgelaten.’ Je bent altijd bezig om een aanknopingspunt te zoeken. Bewust of onbewust wil je geschikt wezen voor genade, nietwaar? Je gaat wat

anders leven aan de buitenkant. Je doet wat zonden weg, die mensen in je herkennen. En zo probeer je een weg te vinden en je hoopt dat het ware leven van God nog een keer in je ziel komt. Zo zit u in elkaar, en ik. Heel geraffineerd, heel gemeen, heel godsdienstig. We hinken op twee gedachten. We beseffen het niet, maar we zijn eigenlijk bezig om een prijs te maken, om loon te maken, om God te bewegen. Als de eeuwigheid je het ene moment naar de keel grijpt, dan roep en schreeuw je naar de hemel en denk je: nu komt het. Maar het komt niet. Het andere moment ben je zo biddeloos, zo koud, zo leeg en zo werelds. Dan zou je overal wel een trap tegen willen geven. Dan denk je: Ik ga de zonde in, want het kan voor mij toch niet meer. Of je nu bidt, of je nu naar de kerk gaat, het haalt toch niks uit. Ik stop er mee. Het liefst zou ik er een eind aan maken.

GPPB.: Het klinkt hier en daar wel ontdekkend wat vriend Simons hier zegt, maar we zullen zien dat Simons met een vroegtijdige oplossing komt aandragen, waaruit blijkt dat hij het niet wil laten komen tot de noodzakelijke dood van de oude mens. Simons neemt de Heilige Geest het heft uit handen door een door hem gecreëerde voortijdige oplossing, met als gevolg dat het halfverloste christendom dat van haar drek niet gewassen is, toeneemt in het kwadraat. Al die door Simons getekende rijke jongelingen worden door hem met het Evangelie over het paard getild, terwijl Christus de rijke jongeling niet het Evangelie, maar de Wet preekte, zeggende: *“Wilt gij in het leven ingaan, onderhoudt de geboden!” Matth. 19:17.* Met zijn eigen woorden zullen we aantonen dat vriend Simons veel ‘evangelischer’ is dan Christus en veel barmhartiger is dan God, hetgeen een oerzondige aanmatiging is waarvan de duivel siddert.

Simons: Waar ben je nu mee bezig? ‘Dominee, ik ben bezig om bekeerd te worden.’ Welnee. ‘Maar dominee, is dit dan allemaal niks?’ Nee. ‘Wat? Maar dat heeft een mens toch niet van nature? Van nature leven we toch zomaar door? Van nature bekommert een mens zich toch niet om zijn zaligheid. Als je met je zaligheid worstelt, is er toch een begin uit God? Tenminste, dat zegt onze

dominee. En dan krijg je langzamerhand toch wat kenmerken waaruit blijkt dat er inderdaad een begin uit God is. Dat er een verandering is.' Het klinkt heel mooi. Maar, lieve vrienden, het is allemaal godsdienst. Met zulke mensen ligt de hel vol. Echt! Als je vannacht zo moet sterven, is het allemaal verloren. Want je kunt straks niet tegen God zeggen dat je het ernstig gemeend hebt. Je kunt straks niet tegen Hem zeggen dat je er zo mee bezig bent geweest. 'Ja maar dominee, ik heb dit niet van mezelf. Want vroeger had ik deze dingen niet.' Luister eens, hiermee kun je niet voor God bestaan. Want God is rechtvaardig. En Hij neemt er geen genoegen mee dat er momenten en misschien wel uren in je leven zijn dat je denkt dat je iets bezit. Weet je wat er nodig is om zalig te worden? Je moet net zo rechtvaardig en net zo volmaakt zijn als God. Als u zo volmaakt bent, zal God zeggen dat u binnen mag komen. Eerder niet! We hebben gelezen uit Romeinen 10. Deze mensen hadden ijver tot God. Dat was geen ijver in de wereld, nee, dat was een ijver in godsdienstige gevoelens, in emoties. 'Maar,' zegt Paulus, 'ze begrepen niet wie God was'. Begrijpen jullie wie God is?

GPPB.: Het klinkt zowat gereformeerd wat vriend Simons hier opsomt, maar uit de oplossing die Simons de werkheilige oude mens onder de wet aanbiedt in het verdere van zijn betoog, blijkt duidelijk dat het alles verkeerd en misleidend is wat hij leert. Hoe rechtzinnig vriend Simons zich ook uitdrukt, het eindigt in wetteloosheid, aangezien hij de oude mens onder de wet niet een spoedige wetsdood toewenst, laat staan preekt, maar de oude mens met zijn zelfgemaakte morfinepillen op de been houdt.

Simons: Een mens kan zichzelf onmogelijk rein maken. Het is onmogelijk om op die manier vrede in je hart te krijgen. Ik spreek vanavond over u allen het vonnis uit dat het met u verloren is; het maakt niet uit wie u bent, wat u meemaakt, wat u ervaren hebt, wat er in uw leven veranderd is.

GPPB.: Wat een pauselijke pretentie! Geen enkele dominee heeft de autoriteit van God gekregen om eigenhandig het vonnis over

mensen uit te spreken, zoals Simons hier doet. Alleen God spreekt in Zijn Woord krachtens Zijn Eigen wet het vonnis over de gevallen mens uit, zeggende: *"Wij weten nu, dat al wat de wet zegt, zij dat spreekt tot degenen, die onder de wet zijn; opdat alle mond gestopt worde en de gehele wereld [voor] God verdoemelijk zij"*, Rom. 3:19. Simons doet niet alleen aan pauselijke zaligverklaring, maar ook spreekt hij eigenhandig het vonnis over mensen uit, waarvan de duivel siddert. Alleen God is Rechter Die 't beslist, Die als aller Oppervoogd, deez' vernedert, dien verhoogt. Preken is Gods Woord laten spreken waardoor alleen God het vonnis der wet over al degenen die onder de wet zijn uitspreekt, ook d.m.v. de prediking, maar Simons doet dat zelf.

Simons: Misschien bent u anders gaan denken, anders gaan voelen. Maar u bent allemaal bezig met uzelf, met uw eigen ik. Radeloos zou je er van worden. Want je kunt niet verder komen dan jezelf. En toch moet ik u vanavond zeggen – en ik bid dat de Heilige Geest u overtuigt – dat u zondig bent. Of u nu genade hebt of niet, u bent zonde en u doet niets anders dan zonde. Hoe meer u die zonden probeert te doden, des te levendiger worden ze. Zo hinken er heel wat jongeren op twee gedachten.

GPPB.: Hier suggereert Simons dat zelfs Gods volk in de zonde leeft en nog als een oude mens onder de wet verkeert (*"of u nu genade hebt of niet"*), terwijl Gods volk der wet gestorven is en aan het werkheilig proberen om de zonde te doden gestorven is, omdat zij ook der zonde gestorven zijn (Rom. 6:2) en zelfs geen oude mens meer heeft, noch is (zie o.a. Kol. 3:9).

Simons: Maar hoe moet je dan bekeerd worden? Zit je daarmee? Luister dan. Ja, God wist van eeuwigheid wie u was. Daarom – en neem dit nu eens mee naar huis! – kunt u uzelf nog wel tegenvallen, maar God kunt u niet meer tegenvallen. Want Hij wist van eeuwigheid dat er uit de mens niets goeds meer voortkwam. Dat wist God! Misschien weet u het zelf nog niet. Misschien moet u er met vallen en opstaan en langs bittere wegen achterkomen dat u niets meer in uzelf hebt. Maar God wist het. En Hij wist dat het

ganse menselijke geslacht verdoemelijk was voor Hem. Niet de wereld was verdoemelijk, maar wij hier. Jullie en ik! Maar nu heeft die God gedachten des vredes gehad en niet des kwaads. En kijk, alles wat u nu zoekt in uzelf dat was bij God. Want Hij wilde niet dat er een volk verloren zou gaan. Jonge vriend, jij wilt het wel. Als het niet lukt om zalig te worden zoals jij het wilt, word je boos op God. Maar God wilde niet dat een volk verloren ging. En Hij heeft van eeuwigheid gedachten des vredes gehad en niet des kwaads. Zo is God. Het is de God tegen Wie u en ik gezondigd hebben. Die God had in de eeuwigheid gedachten des vredes en niet des kwaads. En Hij heeft gezorgd voor de zaligheid. En die zaligheid, geliefden, heeft Hij laten verkondigen aan alle creaturen. Wat nu bij de mens onmogelijk was, was mogelijk bij God.

GPPB.: Door de eeuwige voorkennis Gods omtrent de gevallen staat van de mens, wordt geen mens zalig, ook niet door de bediening des doods, die van de wet. Christus schermt niet met de voorkennis Gods des Vaders, nee, Hij leert Nicodemus het criterium der zaligheid: *“Voorwaar, voorwaar zeg Ik u: Tenzij dat iemand wederom geboren worde, hij kan het Koninkrijk Gods niet zien”, Joh. 3:3.*

Simons leert daarentegen dat God bijvoorbeeld gedachten des vredes had over al het volk, terwijl God Jakob heeft liefgehad en Ezau gehaat, toen en nu!

Simons: God heeft in de eeuwigheid tegen Zijn eniggeboren zoon gezegd: ‘Mijn Kind, ben Je bereid om naar een wereld te gaan, waarin ze Je straks aan een hout zullen spijkeren? En die jongen en dat meisje zullen straks tegen Je zeggen dat Je een Belialskind bent. Zou Je voor zo’n volk naar de wereld willen?’ Dan zegt het boek Spreuken dat Christus opstond en zei dat Hij naar de wereld zou gaan en al Gods welbehagen zou doen. Zo heeft de Vader gedachten des vredes gehad en Zijn Kind van Zich los gescheurd. Hoor je dat? Hij heeft Zijn Kind van zich los gescheurd om een vervloekte wereld te behouden.

GPPB.: Simons spreekt op een godslasterlijk-familiaire wijze over

het verbond tussen de Vader en de Zoon, alsof het zijn speelkameraden zijn. (PKN)-dominees die een knieval voor de duivel gemaakt hebben, zijn zichzelf tot een god en maken van God en goddelijke zaken een godslasterlijk stripverhaal, zoals ook Simons hier doet. Het is te gruwelijk voor woorden.

Simons: Hij had liefde voor een wereld verloren in zonde en schuld. Want er was geen mens die ernaar verlangde. Er was niemand die ernaar zocht; niemand. Maar God heeft in de eeuwigheid naar de zondaar willen vragen. En Hij heeft Zijn Kind overgegeven in die smartelijke dood. Waarom? Opdat zondaren en goddelozen om niet behouden zouden worden. Daarom zegt Johannes, de apostel der liefde: ‘Hierin is de liefde Gods geopenbaard.’ Vanavond verkondig ik u in opdracht van mijn Meester dat de liefde Gods geopenbaard is aan het menselijke geslacht. Ook u hoort daarbij. De Vader heeft Zijn liefde niet verborgen gehouden, maar Hij heeft haar geopenbaard aan de wereld. Als u nog twijfelt aan de liefde Gods voor de wereld, maakt u de Bijbel tot een leugenaar. In Johannes 3 staat dat God de wereld heeft lief gehad. Daar gaat het er niet in de eerste plaats over dat God alle mensen lief vindt, dat Hij van alle mensen houdt. Nee, in Johannes 3 wordt verteld dat wij kunnen zien dat God Zijn liefde openbaarde aan een wereld. Waaraan kunnen wij dat dan zien? Wij zien het omdat Hij Zijn Kind heeft gegeven. Hierin is de liefde Gods aan de wereld geopenbaard dat Hij Zijn Kind voor de wereld in de dood wilde laten eindigen. En nu wordt dit Evangelie jullie verkondigd.

GPPB.: Aan het feit dat God in Christus de wereld met Zichzelf verzoend heeft, geeft Simons een subtiele algemene-verzoeningslading, aangezien Simons beweert dat God Zijn liefde heeft geopenbaard aan het ganse menselijke geslacht. In voorwerpelijke zin is het offer van Christus genoegzaam voor wel duizend werelden, en in voorwerpelijke zin is de liefde Gods aan de wereld geopenbaard met name op Golgotha’s kruisheuvel, maar Simons gaat totaal voorbij aan het feit dat Christus helemaal niet bidt voor de wereld, maar alleen voor degenen die Hem van de Vader

gegeven zijn (Joh. 17:9). Volgens de redenering van Simons heeft de apostel Judas (niet de Iskariot) de plank misgeslagen en maakt Judas volgens Simons de Bijbel tot een leugenboek, terwijl Judas de anti-wereld-leer van Christus volledig onderschrijft, zeggende: *“Judas, niet de Iskariot, zeide tot Hem: Heere, wat is het, dat Gij Uzelven aan ons zult openbaren, en niet aan de wereld?” Joh, 14:22.* Verder leert de apostel Johannes door de inspiratie des Geestes totaal iets anders dan Simons vervolgens beweert, namelijk, dat de liefde Gods JEGENS ONS is geopenbaard, namelijk jegens Gods ware kinderen. *“Hierin is de liefde Gods jegens ons geopenbaard, dat God Zijn eniggeboren Zoon gezonden heeft in de wereld, opdat wij zouden leven door Hem. Hierin is de liefde, niet dat wij God liefgehad hebben, maar dat Hij ons lief heeft gehad, en Zijn Zoon gezonden heeft [tot] een verzoening voor onze zonden”, 1 Joh. 4:9-10.* De apostel spreekt in de door Simons aangehaalde tekstwoorden niet algemeen, maar uitsluitend jegens Gods verzoende kinderen. Ook in Johannes 3:16 leert de Heilige Geest geen algemene verzoening, maar particuliere verzoening, aangezien het woord “wereld” slaat op uitverkoren Joden en heidenen in de wereld die God zal toebrengen en reeds toegebracht heeft door de prediking van het Evangelie. De boodschap van Simons staat duidelijk haaks op de apostolische prediking, aangezien Petrus het verkeerde geslacht duidelijk onderscheid en afsnijdt van de verslagenen (doorstokenen) des harten, zeggende: *“Wordt behouden van dit verkeerd geslacht.”*

Dus ‘de wereld’ die Simons insluit laat God erbuiten vallen, omdat Gods Woord heel iets anders met ‘de wereld’ bedoelt dan Simons beweert. Hoewel het Evangelie aan alle creaturen gepredikt zal worden, heeft God tevoren bepaald wie zalig worden en wie niet. Er bestaat derhalve niet zoiets van *een algemeen aanbod van genade*, maar wel een aanbod van vrije genade, waarvan de toepassing alleen geldt voor totaal verloren zondaren (Lukas 19:10). Hoewel alle creaturen het Evangelie verkondigd wordt, betekent dat in de eerste plaats dat geen mens het recht heeft om onbekeerd te zijn, maar tegelijkertijd ontnemt de wet alle mensen het recht om een kind van God genaamd te worden.

Als die bijbelse separatie ontbreekt in de prediking, preekt men

geen genade meer, maar een subcontract-verhaaltje. Dat betekent dus dat de bijbelse prediking van vrije genade altijd staat in het kader van de wet die doodt, want anders kweekt men enkel rijke jongelingen die in hun eigen ogen rein zijn, maar van hun drek niet gewassen zijn. Simons dringt de oude mens onder de wet het Evangelie op, terwijl de oude mens nimmer in Christus zal gaan geloven. Gelukkig heeft God een Wet gesteld, zoals o.a. Paulus erover spreekt in Rom. 7:9 en Gal. 2:19a. Alleen lijken, alleen de doden uit Joh. 5:25 worden door de enge poort getrokken en voor de grote oude-mens-rest blijft het gebod op straffe des doods absoluut van kracht: *“Bekeert u!”*

Simons: God heeft door één offerande de prijs betaald. Door die ene offerande heeft Hij in Christus de wereld met zichzelf verzoend. Ik wens en bid dat de Heilige Geest u hiervan overtuigt. De ganse zaligheid is uitgewerkt en wordt ons verkondigd. Wat moet u dan nog doen? Niets. Want als u denkt dat u nog iets moet doen, dan wilt u iets toevoegen aan de prijs van Christus’ offerande. Dit zijn nu Wet en Evangelie. U ligt vervloekt en uit u vandaan is het onmogelijk om zalig te worden. Maar u wordt verkondigd dat God gedachten des vredes had en niet des kwaads. U wordt verkondigd dat God verzoend is, dat de Vader al onze ongerechtigheden op Hem heeft doen aanlopen. Dat is gebeurd.

GPPB.: God heeft Zich niet met de universele wereld verzoend, want anders zou het niet kunnen bestaan dat heel de wereld voor God verdoemelijk is (Rom. 3:19), laat staan dat het dan zou kunnen bestaan dat alle mensen van nature onder de vloek en de toorn van God verkeren. Laat staan dat de Vader al “onze” ongerechtigheid op Christus heeft doen aanlopen, zoals Simons dat algemeen-verzoenend beweert. Christus heeft Zijn leven afgelegd tot een Rantsoen voor velen (alle uitverkorenen, Matth. 20:28 - 1 Tim. 2:6), en zeker niet voor alle belijders tot wie Simons zich richt en hen Christus in de zakken smokkelt. **God heeft geen gedachten des vredes over alle belijders, maar alleen in en door Christus over de goddelozen uit Rom. 5:6, waarvoor Christus te Zijner tijd gestorven is.** Dat is genadige uitverkiezing! *“Want God was in*

Christus de wereld (de uitverkoren wereld-lingen- onder Jood en heidenen - Joh. 11:51-52) *met Zichzelf verzoenende, hun zonden hen niet toerekenende; en heeft het woord der verzoening in ons gelegd. Zo zijn wij dan gezanten van Christus wege, alsof God door ons bade; wij bidden van Christus wege: laat u met God verzoenen*, 2 Kor. 5:19-20.

Simons: Wij reformatorische kerkmensen zijn zo vroom. Maar op een verkapte manier willen we iets toevoegen aan de prijs die betaald is. Ik verkondig u dat God Zijn liefde geopenbaard heeft, ook aan u. Het licht heeft geschinen in de duisternis. De Heere Jezus zei openlijk op het tempelplein: 'Ik ben het Brood des Levens, ook voor u.' Ons vrome vlees stelt de dwaze vraag: 'Is het wel voor mij?' Daarmee vloekt u als het ware Gods gewilligheid om u te zaligen. U hebt geen briefje uit de hemel nodig om te weten of het voor u is. Hij is gekomen tot het Zijne. En het Zijne bent u.

GPPB.: "Toevoegen aan de prijs die Christus betaald heeft", ja, maar Simons doet niets dan afdingen op het offer van Christus, aangezien hij Christus als Middelaar van toepassing volstrekt overbodig acht. Simons vereenzelvt de verwerving met de toepassing en dat is boerenbedrog! Christus heeft niet op het tempelplein gezegd hetgeen Simons Hem valselijk in de mond legt: "...ook voor u", dat is de inlegkunde van Simons zelf. De vraag der ontdekte ziel: *"Mijn ziele doorziet gij uw lot? Hoe zult gij rechtvaardig verschijnen voor God?"* is voor Simons reeds achterhaald. Het is allemaal al gebeurd, zegt hij, "ook voor u!" De gewilligheid van Christus om zondaren zalig te maken, maakt de doorgang door de enge poort echter niet toegankelijk voor de oude mens onder de wet. Dat leert Simons wel en hij stapt met zeven mijlslaarzen over het recht der wet heen, maar de zielen die voor het recht der wet gesteld worden, kunnen niet over het recht heen, tenzij Christus Zich in de ziel openbaart tot vergeving der zonde en tot geloof, zoals Paulus ervan spreekt in Galaten 1:15-16: *"Maar wanneer het Gode behaagd heeft, Die mij van mijner moeders lijf aan afgezonderd heeft, en geroepen door Zijn genade, Zijn Zoon in mij te openbaren..."* Paulus heeft -zoals al Gods ware kinderen- het zelf uit

Zijn mond gehoord dat hij de Zijne was in de toepassing des harten. Simons leert duidelijk algemene verzoening met een aangeplakt geloof, zeggende tot al die oude mensen onder de wet: *"...het Zijne bent u."*

Simons: De Vader heeft Zijn Kind overgegeven in de dood en laat het ook u verkondigen, door middel van Zijn knechten. De beloften van het Evangelie komen tot u. Ja, de beloften waarin de Vader Zich in Zijn liefde openbaart, worden u aangeboden. Bent u het hier niet mee eens? Dan moet u de Drie Formulieren van Enigheid schrappen. Weet u wat het oordeel in de kerk is? We twijfelen aan het aanbod van Gods genade. En we twijfelen aan God en aan Zijn gewilligheid. Lieve vriend, twijfel vanavond eens aan jezelf.

GPPB.: De verkondiging van de dood van Christus, daarvan heeft alleen Gods volk de toepassing. De beloften die in Christus ja en amen zijn, zijn niet algemeen, maar geadresseerd, namelijk aan **de** doden uit Joh. 5:25 en aan **de** goddelozen uit Rom. 5:6. Hoewel de roeping tot iedere hoorder komt, is de toepassing ervan particulier, namelijk, alleen voor daadwerkelijk verloren zondaren. Dat zijn degenen die der wet gedood en de oude mens gestorven zijn; aan het einde van de Wet gekomen zijn, want het Einde van de Wet is Christus, tot rechtvaardigheid, een iegelijk die gelooft (Rom. 10:4). Simons maakt van de gewilligheid van Christus een hefboom, alsof mensen die gewilligheid kunnen aannemen of wederstaan. De onwederstandelijkheid der genade laat Simons afhangen van de keuze van de oude mens, terwijl Christus de goddelozen waarvoor Hij gestorven is, met Zijn genade krachtadig roept en onwederstandelijk overwint. Als dat gebeurt is het niet meer mogelijk om niet in Christus te geloven. Simons leert niet de zekerheid des geloofs, maar een zandgrondgeloof dat kan aannemen en verwerpen.

Simons: 'Ja maar, dominee, mijn gevoel zegt dat het niet voor mij is.' Inderdaad, als je ziet wie je bent, kan het voor jou in ieder geval nooit meer. Want jij bemint de zonde. Jij koestert de zonde. Je hebt geen lust om te bidden, geen lust om naar God te vragen. Je bent

vijandig. Je ligt dood in de zonde en de misdaden. Daarom zegt die stem van binnen dat het niet voor jou is. Maar mijn Meester zegt in Zijn dierbaar Woord dat Hij mij behoudt door mij voorbij te gaan. Want met de lippen belijden we allemaal dat we om niet worden gezaligd; maar als je je hart eerlijk onderzoekt, merk je dat je zelf geschikt wilt zijn. Vanavond predik ik een Evangelie voor goddelozen: door mij voorbij te gaan kan God mij behouden. Dat is nu Evangelie. Wij worden om niet gerechtvaardigd uit Zijn genade.

GPPB.: De zaligmakende voorbijgang van Christus geldt alleen degenen die in hun geboortebloed vertreden liggen op het vlakke des velds (Ezech. 16:6), maar Simons maakt dat voorbijgaan van Christus algemeen en past dat algemeen toe op al zijn hoorders en dat noemt hij *“...om niet gerechtvaardigd.”* Simons laakt de daadwerkelijke vrijmaking des Zoons (Joh. 8:36) en de particuliere verzoening door de Middelaar van toepassing (zie o.a. Mark. 2:5).

Simons: Er is iemand gestorven. Moet u luisteren, Hij stierf voor allen! U zegt: ‘Dominee, u hebt een algehele verzoeningsleer. Ik word er doodsbang van.’ Lees dan 2 Korinthe 5 maar. ‘Is de Heere Jezus ook voor mij gestorven? Dat kan niet.’ Inderdaad, dat kan niet; maar God zegt dat het zo is. U gaat niet verloren omdat u in Adam gezondigd hebt, want God heeft de zonde in Christus opgeruimd; nee, u gaat verloren omdat u niet gelooft in de eniggeboren Zoon van God. ‘Dominee, ik zou het wel willen geloven, als ik dít maar had beleefd en dát maar had gevoeld. Maar nu.... Als er één ongeschikt is om zalig te worden, dan ben ik het.’ Zijn er vanavond mensen die dat zeggen? Mijn vriend, dan bent u juist het geschiktst. Want de zaligheid ligt buiten mij in die Ene offerande. Is de Heere Jezus dan voor alle mensen gestorven? Nee, Hij is gestorven voor Zijn Kerk. En wie behoort er nu tot Zijn Kerk? Dat wilt u zo graag weten. Maar lieve vriend, u draait de zaken om. Want God heeft Zijn eniggeboren Zoon naar de wereld gezonden, opdat een iegelijk die in Hem gelooft niet zal verloren gaan, maar het eeuwige leven hebben. Allen die geloven, behoren bij Zijn Kerk. Ik zeg u vanavond dat u zalig wordt om niet. God vraagt alles van u en van mij, en toch word ik om niet zalig. Ik predik u een gewillige

Heere Jezus, Die alles gedaan heeft. Als het waarachtige geloof in mijn hart ontstoken wordt, mag ik dat geloven. Ga je mee, zondaar en zondares? Durf je dat? Je handen zijn vuil van hoererij, van overspel, van vloeken, van koudheid, van dorheid. En toch, ga je met me mee? Daarboven op die heuvel hangt de dierbare Heere Jezus. En op Zijn lichaam en op Zijn voorhoofd staat (met eerbied gesproken) geschreven: ‘Ik voor u, daar gij anders de eeuwige dood zoudt moeten sterven’.

GPPB.: Christus stierf niet voor ‘allen’, zoals Simons dat wel beweert, maar alleen voor al degenen die Hij van de Vader gekregen heeft. Simons legt God in de mond dat Christus “voor mij” gestorven is, maar hij zegt er niet bij wie hij met dat “voor mij” bedoelt. Dat is pure misleiding! Simons miskent het vonnis over de gevallen mens door God uitgesproken in Gen. 2:17 en daarmee loochent hij de erfschuld, want hij zegt *“u gaat niet verloren omdat u in Adam gezondigd hebt..., maar...”*,

Als de mens niet krachtens zijn erfschuld verloren ligt voor God, is de prediking van Christus overbodig. Christus is als Plaatsbekleder voor Zijn volk juist in de hel van mijn erfschuld afgedaald en heeft mij daaruit opgevoerd en zo is Hij Mijn Hemel geworden. Daarom getuig ik door dezelfde Geest met Hanna mee: *“De Heere doodt en maakt levend, Hij doet ter helle nederdalen en hij doet weder opkomen”*, 1 Sam. 2:6. De mens van nature ligt dus al verloren in Adam en als die mens het Evangelie niet gelooft dat hem gepredikt wordt, ligt hij dubbel verloren, want die de weg geweten en niet bewandeld heeft, zal met dubbele slagen geslagen worden.

Christus heeft alleen de zonden van Zijn ware volk opgeruimd, maar de zonden van de onverzoende wereld blijft liggen tot in de hel toe. Ongeloof is slechts een symptoom van de oerzonde, een gevolg van de zondeval, aangezien de mens moed- en vrijwillig gevallen is. Heidenen die nooit het Evangelie gehoord hebben liggen alleen krachtens de toegerekende erfschuld van Adam verloren voor God, maar de refo-bondelingen die in hun onbekeerlijkheid en ongeloof volharden liggen dubbel verloren voor God en roepen Gods verbondswraak over zich uit. Dat is heel iets anders dan wat Simons hier leert.

Simons maakt ook van het geloof een hefboom, aangezien hij het geloof voor een middelaar houdt, terwijl niet het geloof, maar alleen Christus de zondaar aan wie Hij Zich openbaart door Woord en Geest vrijmaakt tot vergeving der zonden en tot geloof. Niet het geloof, maar alleen het Bloed van Christus is vergoten tot vergeving der zonden; niet voor allen, zoals Simons dat wel leert, maar voor velen. *“En Hij nam den drinkbeker, en gedankt hebbende, gaf hun [dien], zeggende: Drinkt allen daaruit; want dat is Mijn bloed, het [bloed] des Nieuwen Testaments, hetwelk voor velen vergoten wordt, tot vergeving der zonden”, Matth. 26:27-28.* Simons doet aan pauselijke zaligverklaring, door hetgeen alleen uit Christus' mond toegepast kan worden, zelf ter hand te nemen en het zijn hoorders op te plakken.

Simons: Hoe word ik behouden van het verderf? En hoe word ik rechtvaardig voor God? Geloof alleen! Alleen door Zijn verdienste ben ik voor God rechtvaardig. Dat is het Evangelie dat ik u onvoorwaardelijk durf te verkondigen. Ook het geloof is geen werk en geen voorwaarde. Als het vanavond op u af zou komen, als de Heilige Geest de beloften van het Woord gebruikt en aan uw deur staat en klopt, dan krijgt u die laatste worstelingen, waarbij u tot de ontdekking komt dat u geen geloof hebt! En dan gaat u van alles proberen, zoals ze tegenwoordig doen als ze voor Jezus kiezen. Maar lieve vriend, weet u wat zalig worden is? Inzien dat Hij voor mij heeft gekozen. Toen geloofde ik dat God niet alleen in Christus voor anderen gekozen heeft, maar de Heilige Geest getuigde in mijn hart dat Hij ook voor mij gekozen had. Waarom? Omdat Hij niet wilde dat ik verloren zou gaan. Dat had ik wel verdiend, maar Hij wilde het niet. Waarom niet? Vanwege Zijn liefde! Geloof jij dat Hij al jouw krankheden heeft gedragen? Dat Hij al jouw schuld op Zijn schouders nam? Dat Hij daar die berg op ging en zei: ‘Vader spijker Mij er maar aan.’ Zalig worden is rusten op wat God gezegd heeft.

GPPB.: Het Sola fide (alleen geloof) sluit de noodzakelijke oude-mens-dood niet en nooit uit. Simons plakt de oude mens evenwel het sola fide op, terwijl de oude mens nimmer in Christus zal geloven. Als God de goddeloze rechtvaardigt, is er geen sprake van

een gelovige mens, maar van een dode zondaar die in het graf ligt van zijn adamsbestaan en door de wet gedood is. De dood van de oude mens geschiedt niet door het Evangelie, maar door de Wet, want de Wet is de bediening des doods. *“Ik ben door de Wet der Wet gestorven, opdat ik Gode leven zou = levendgemaakt zou zijn”, Gal. 2:19.* Dat is de orde waardoor God de Zijnen overzet van het koninkrijk der duisternis in het Koninkrijk van eeuwig Licht. Die overzetting is volgens Simons al gebeurd, aangezien hij de verwerving der zaligheid houdt voor de toepassing.

Er is geen sterveling op aarde -nooit geweest en nooit zijn zal- die zonder de toepassing des Heiligen Geestes en zonder de machthebbende stem van de Zoon van God door Woord en Geest in de toepassing gelooft dat Christus al zijn krankheden op Zich genomen heeft. Zalig worden is niet rusten op wat God gezegd heeft buiten de toepassing van de Middelaar van toepassing om, maar wat God in en door Christus spreekt IN DE TOEPASSING des harten door Woord en Geest! Simons spreekt de dwaze maagden zalig, want ook zij geloofden dat Christus al hun krankheden op zich genomen had, maar hun geloof bleek een tijdgeloof te zijn, omdat zij nooit als een lijk door de enge poort getrokken zijn geworden en derhalve vonden zij de deur gesloten.

Simons: U zegt: ‘Dominee, ik heb geprobeerd te bidden, God lief te hebben, heilig te zijn, de zonde te doden en al die dingen te doen waarover u het had. Maar het is mislukt.’ Kom, we gaan naar de Heere Jezus. In de grootste smart en in de zwaarste beproeving riep Hij nochtans uit: ‘Mijn God.’ Hij had Zijn Vader lief tot het einde toe. Dat deed Hij voor jou die vanavond zeggen moet: ‘Ik heb geen liefde tot God. Ik probeerde haar op te wekken, maar ik moet vanavond belijden: ik heb geen liefde.’ Alzo lief heeft God u gehad dat Hij Zijn eniggeboren Zoon wilde zenden tot goddelozen, biddelozen, liefdelozen. Nou, moet je nog meer weten? Zalig worden is niets doen. Ik weet niet hoe ik het moet uitleggen, maar zalig worden is toekijken. Door de Heilige Geest krijg ik een oog; geen lichamenlijk oog, maar een oog van het hart. Met dat oog mag ik afzien van alles van mezelf en mag ik door de Heilige Geest zien op Hem, op Jezus! Hij is Mijn Jezus. Zijn dood is mijn dood, Zijn

opstanding is mijn opstanding. Dat is geloven; het ligt helemaal buiten mij. En daar sta ik dan. Met de belijdenis: 'O God, ik ben een groot beest voor U.' Alzo lief heeft God dat beest gehad, dat Hij Zijn eniggeboren Zoon zond, opdat Hij zou doen wat u had moeten doen.

GPPB.: "Kom, we gaan naar de Heere Jezus!" ?? Dat is wat de jijdaar-remonstranten leren! Het gaat volstrekt contradiction wat Simons leert. De Heere Jezus komt tot Zijn verloren schaap, want Hij is uitsluitend gekomen om te zoeken en zalig te maken dat verloren was.

De liefdelozen waarvan Simons spreekt, tekent hij als slachtoffers, maar van schuld hoor je niet. Zalig worden heeft met 'niets doen' weinig te maken. God rechtvaardigt geen mensen die niets doen en ook geen mensen die iets doen! Hij rechtvaardigt alleen ter dood veroordeelden die hun hellevaart reeds gemaakt hebben, want dan is zalig worden volledig afgesneden. Alleen de doden worden uit hun helleput opgewekt door de stem van de Zoon van God en die Zijn stem gehoord hebben, die geloven in Hem en niemand anders. Het geloof in de opgestane Levensvorst komt niet tot stand door de vereenzelviging van de verwerving en de toepassing, absoluut niet. Het geloof in de opgestane Levensvorst komt tot stand door Zijn zaligmakende inspraak door Woord en Geest, want Christus spreekt alleen de doden levend en de goddeloze zalig en dat is de oorzaak dat ze in Hem geloven. Simons tovert het geloof uit zijn psychologische broekzak en neemt de toepassing ervan zelf ter hand, hoewel hij er nu noodwendig bij zegt dat de Heilige Geest het oog des geloofs op Jezus doet slaan, want anders krijgt zijn betoog een al te vrijpostige echo... Simons laat soms ware klanken horen, maar het komt bij hem nooit tot de verklaring der zaak, namelijk, wat de doorgang door de enge poort inhoudt, laat staan hoé die geschiedt. De oude mens moet uitgedaan worden en de nieuwe Mens aangedaan, want God houdt er geen schizofrene twee-mens onder Zijn volk opna. De oude mens staat onder de claim der wet en de nieuwe mens onder de claim der genade en die twee zullen nooit met elkaar participeren, want ze zijn elkanders vijand. "Zo dan, indien iemand in Christus is, die is een nieuw schepsel; het oude

is voorbijgegaan, ziet, het is alles nieuw geworden", 2 Kor. 5:17.

Het oude is er niet meer, de oude mens is voor eeuwig verleden tijd, en toch geheel vleselijk, verkocht onder de zonde, vanwege het lichaam des doods (Rom. 7:24), ofwel het ontzielde corpus van de oude mens, maar ook dat ontzielde lichaam des doods is geheel tenietgedaan door de dood van Christus. Simons laat de oude mens de godzalige Asaf na-papegaaien in zijn grote-beest-gestalte, maar dat is alleen een privilege van degenen die met Christus gestorven en met Hem opgestaan zijn als nieuw-geboren kinderen, die zich geheel vleselijk bevinden te zijn en toch geheel rein, rechtvaardig en heilig en volmaakt in de Volmaakte (1 Kor. 1:30).

Simons: Je twijfelt nog steeds en zegt: 'Dominee, als ik nu maar zondekennis had.' O ja? Wat wil je daarmee doen, mijn kind? Ik weet het; je wilt er God mee bewegen. 'Maar,' zeg je, 'ik ben zo bang dat ik mezelf bedrieg en als je diepe zondekennis hebt, heb je in ieder geval een kenmerk dat je jezelf niet bedriegt.' We gaan even naar Judas. Daar staat hij op het randje van de afgrond, en hij springt de diepte in, vanwege zijn zondekennis. Daar gaat Kaïn, hij schreeuwt het uit als een beest: 'Mijn zonden zijn te groot om vergeven te worden.' U die ermee worstelt dat uw zondekennis niet diep genoeg is en die eigenlijk wacht op meer zondekennis – o, mocht u vanavond nu eens zeggen: 'Heere, Gij heft mijn oog omhoog en doet mij Uw gunst aanschouwen.' Nog nooit ben ik iemand tegengekomen die zei dat hij nu genoeg zondekennis had. Dat maken de duivel en je godsdienstige vlees je wijs. Al heb je al de zondekennis van de hele wereld bij elkaar, dan brengt dat je alleen maar in de wanhoop.

GPPB.: Niet hoeveel, maar wel **hoe groot** uw zonden en ellende zijn (HC. Zondag 2) en onder die last der zonde is Saulus van Tarssen -en al Gods ware volk- bezweken: "En zonder de wet, zo leefde ik eertijds; maar als het gebod gekomen is, zo is de zonde weder levend geworden, doch ik ben gestorven", Rom. 7:9.

Simons suggereert en suggestieveert erop los, maar hij had heel dat psychologische doolhof van suggestieven achterwege kunnen laten door op de grote van de zonde te wijzen, zoals ook de HC dat op

grond van Gods Woord doet en niet op de hoeveelheid ervan, want dat maakt geen enkele sense.

Simons: Toch gebruikt God zondekennis wel. Niet als een prijs, want je hoeft God niet meer te bewegen. Hij is al bewogen; niet door uw ellende, niet door uw verlorenheid, maar God is bewogen in zichzelf. En Hij heeft niets meer nodig van de mens. De zaligheid is uitgewerkt. Toch gebruikt Hij zondekennis. Herinner je je dat sterfgeval nog? Of die kneep in je geweten? Weet je waartoe God dat geeft? Opdat je de dood leert schrijven op alles van jezelf. Maar het gaat zo anders dan dat je had gedacht. Want je dacht: 'Als de Heilige Geest in mij werkt, dan kan ik bidden en dan word ik heilig.' Arme jongen! Je kunt maar één ding doen en dat is zondigen. En Jezus kan maar één ding doen en dat is zaligen. Die dierbare Heere Jezus zegt vanavond: 'Wend u naar mij toe en word behouden.' Heere, ik kom tot u gevloeden in mijn nood. Want waar moet ik anders heen? De godsdienst werpt mij uit, de Wet veroordeelt mij en Gods kinderen nemen mij niet over. Ik dacht dat het nu verloren was. Maar Hij zei door het Woord: 'Zie, hier ben ik. Ik zal u behouden om niet.' En zo kan ik vanavond nog heel veel worstelingen naar voren brengen, maar het komt er allemaal op neer dat ik de zaligheid in mezelf zoek.

GPPB.: God werkt niet door middel van consciëntieknepen, zoals Simons dat wel beweert. Nooit en te nimmer zal een mens de dood schrijven op alles van zichzelf, vanwege het feit dat hij consciëntieknepen gevoelt. De zondekennis die God aanwendt, geschiedt door de Heilige Geest, Die de wereld zal overtuigen van zonde, gerechtigheid en van oordeel en dat alles middels de bediening der wet. Bij Simons gaat het er allemaal slachtofferlijk aan toe, zo van: *"Moede kom ik arm en naakt, tot de God die zalig maakt"*, ja, maar dat is een evangelie naar de mens, terwijl het Evangelie van Christus door de grafsteen van mijn adamsbestaan klinkt, en reeds geklonken heeft, tot de opstanding van de nieuwe mens. Om dat feit draait Simons gedurig heen, want hij heeft niets met dode zondaren in de staat der ontbinding te doen, maar houdt zich liever bezig met bewegende zondaren. Christus is alleen op

zoek naar riekende lijken, die al liggen te rotten in hun adamsgraf, want daartoe is Hij gekomen, om de doden en de goddelozen te zoeken, te vinden en zalig te maken. Weg met die psychologische inlegkunde van het gesticht jijdaar!

Simons: Geliefde vrienden, het ligt buiten ons in de Heere Jezus. Wie heeft er vanavond lust om die dierbare Christus te verhogen; om te zingen: 'Het was door u, door u alleen om het eeuwig welbehagen'. Zelf heb ik er niets toe bijgedragen. Ik heb God alleen maar in de weg gestaan met mijn vroomheid en mijn godsdienst. Maar toen boog ik mij. En ik geloofde. Weet u wat geloven is? Geloven is loslaten. Dat durf je niet, want je bent bang dat het dan verloren is. Toch is het zo. Laat los en u zult losgelaten worden. Dan valt u in de armen van Jezus. Bij Hem zijn milde handen en vriendelijke ogen; Hij heeft geen lust in uw dood. Hij heeft het werk volmaakt volbracht. Opdat ik vanavond als een nietig mensje u deze blijde boodschap mag verkondigen. Opdat een iegelijk, wie u ook bent, dit Woord mag horen.

GPPB.: Alleen Christus heeft als Plaatsbekleder voor de Zijnen gebogen onder het verdoemend recht Gods tot verbrijzeling van zijn Eigen Ik, niet Simons en niemand niet. *"Ik ben uitgestort als water, en al mijn beenderen hebben zich vaneen gescheiden; mijn hart is als was, het is gesmolten in het midden mijns ingewands. Mijn kracht is verdroogd als een potscherf, en mijn tong kleeft aan mijn gehemelte; en Gij legt mij in het stof des doods"*, (Lees Ps. 22 en Jes. 53). Er is geen mens die buigt, tenzij door de knieën van Christus. De vraag van de helle varende Moorman aan Filippus *"Zeg de profet dit van zichzelf of van een ander?"* was een vraag op leven of dood en de vraag van de Moorman verbrandt heel dat psychologische kastenstelsel vol wettische vragen die Simons hier aan de dag legt. Het antwoord van Filippus was voor de Moorman een zaak van leven of dood en het antwoord was Jezus in de toepassing, want terstond predikte Filippus deze door de wet gedode Moorman Jezus. Pas toen die Moorman zijn eigen oordeel las in Jesaja 53, werd Filippus door de Heilige Geest geboden zich bij deze wagen te voegen, niet eerder! Simons stapte tuchtloos in

de kermiswagen van Vinkeveen, terwijl in die Vinkeveense basketballende kermisherberg geen plaats was voor de Zaligmaker der wereld. De Moorman werd uit de tempel geweerd, maar de huidige dominees hebben overal toegang, tot in het helleschip wat ze de ark van Noach durven noemen toe, terwijl in die refohlen des duivels openlijk met God en Zijn Christus gespot wordt. De Moorman wist niet dat het Jezus was Die onder het recht Gods verloren is gegaan, om verloren zondaren te zaligen. Dat 'loslaten' waarvan Simons spreekt, was bij die Moorman zijn hellevaart en in die hellevaart verkondigde Filippus hem Jezus en zo wordt Christus bij al Gods ware volk geopenbaard, als een geschonken Borg van de Vader van onder eeuwige armen.

Simons: Iemand zegt: 'Ik hoor er niet bij. Ik mis alle kenmerken van een kind van God. Ik ben maar een zondaar die het elke dag van de zonde verliest.' Kom dan, ik heb een blanke Heere Jezus. O, dat je door een waarachtig geloof aan Hem verbonden zou mogen worden. Dat je straks naar huis mag gaan en zou mogen zeggen: 'Ik ben zwart, doch lieflijk. Hij is blank en Hij zei: 'Hier heb jij Mijn blankheid en ik neem jouw zwartheid'. Toen stond ik daar als een reine maagd voor het aangezicht van God en toen klonk het door de belofte van het Evangelie: 'Ik zie geen zonde meer in mijn Jakob en Ik zie geen ongerechtigheid meer in mijn Israël. Je bent blank om Jezus wil.' 'Dominee, u moest een weten wie ik ben. Als u dat wist, was u vanavond niet gekomen. Want ik ben geneigd tot alle kwaad en mijn vlees hunkert naar de zonde. Maar in dat andere, waarvoor mijn ogen geopend zijn, ligt al mijn heil en al mijn lust. Jezus, mijn lieve Heere Jezus, U bent het voorwerp van mijn troost. Hier in mij is geen troost; hier is het een zootje. Dat doet zeer, want ik wil dat eigenlijk niet meer.

GPPB.: Iemand die alle kenmerken van een kind van God mist, is alleen Gods volk bekend, want die leven dat gedurig in. Simons bedient zich van buitenbijbelse suggestieven, ook hier, want er bestaan geen mensen van nature die het elke dag van de zonde verliezen, aangezien de mens van nature krachtens de val in Adam geheel door de zonden is óverwonnen en gevangen gehouden

wordt in de hof van de sterkgewapende tot zijn wil. Alleen door de vrijmaking des Zoons is mijn ziel van de heerschappij des duivels verlost geworden en sindsdien doet de genade het alleen en geheel. Het is in en in triest te moeten vaststellen dat de huidige dominees niet weten wat ze leren, noch wat ze bevestigen, hoewel ik niet over harten noch intenties oordeel, maar het kan niet bestaan dat een geroepen kind-knecht van God zich bedient van een psychologische prediking, zoals Simons dat doorlopend doet. Simons wil de oude mens laten delen in het heil van Christus, maar hij heeft niet in de gaten dat hij met zijn psychologische misleiding een verhindering vormt voor al die jodengenoten die wellicht zoeken in te gaan, maar niet kunnen, omdat zij op het verkeerde been gezet worden. Paulus was wars van al dat geroem buiten de maat: *"Want wij durven onszelven niet rekenen of vergelijken met sommigen, die zichzelf prijzen; maar deze verstaan niet, dat zij zichzelf met zichzelf meten, en zichzelf met zichzelf vergelijken. Doch wij zullen niet roemen buiten de maat; maar dat wij, naar de maat des regels, welke maat ons God toegedeeld heeft, ook tot u toe zijn gekomen"*, 2 Kor. 10:12-13.

Simons: Maar in Hem ligt al mijn heil en lust.' Ik gun u de zaligheid vanavond van harte, maar God gunt haar u altijd. Wij zijn veranderlijk, maar Hij is getrouw. Hij wil niet dat er één mens verloren gaat. Zijn bloed is zo uitgestrekt dat duizend werelden daarin gereinigd kunnen worden. Eén druppeltje, één druppel bloed door het geloof omhelsd maakt mij rechtvaardig voor God. Weg duivel! Weg zonden! Weg ongeloof! In Jezus' armen ben ik veilig. In Jezus armen ligt mijn heil en mijn troost. Ga je mee vanavond? Als een zwarte ellendige zondaar, die soms verlangt om ontbonden te zijn en verlost te zijn van zichzelf. Zo reist hij met het oog op Jezus tot aan zijn laatste ademtocht. Om dan straks het lichaam der zonden af te leggen en dan eeuwig bij Hem te mogen zijn. Mijn ziel en lichaam hijgen en dorsten naar God. Hoe dat komt? Voor een tijd wilde ik zondekennis hebben, want ik zocht een kenmerk om erbij te horen. Maar toen ik Jezus in de ogen had gezien, begon de zonde mij pas echt voor ogen te zweven. Toen mocht ik door genade ook zeggen: 'Heere Jezus, U hebt ze

weggedaan, tot eer van Uw grote Naam.' Sommige mensen willen graag horen hoe ver ze zijn; ze willen weten of alles wat vroeger gebeurd is wel klopte. Maar ik hoop dat er vanavond nog vrienden zijn die op de berg der verheerlijking moeten zeggen dat ze niemand anders zagen dan Jezus alleen.

GPPB.: Het is een absolute leugen wat Simons hier zijn hoorders voorspiegelt, namelijk "dat God iedereen de zaligheid gunt." Gods Woord leert duidelijk dat God Jakob heeft liefgehad en Ezau gehaat (Mal. 1:2-3 - Rom. 9:13), hetgeen duidelijk openbaar komt op alle terreinen des levens. God trekt in alle gelederen een scheiding tussen schijn en zijn, maar Simons wil vruchten op de plank en hij neemt de dwaze maagden op sleeptouw, terwijl het van God verworpen belijders zijn.

God is echter een Soevereine God die het Evangelie laat prediken met deze uitwerking: "*...deze wel een reuk des doods ten dode; maar genen een reuk des levens ten leven*", 2 Kor. 2:16. Simons zal zich nooit uitlaten zoals Paulus dat doet in 2 Korinthe 2:15: "*Want wij zijn Gode een goede reuk van Christus, in degenen, die zalig worden, en in degenen, die verloren gaan.*" Nee, Simons valt God niet toe in de verwerping der goddelozen en in het haten van Ezau, maar dat bewijst dat Simons (en velen met hem) barmhartiger wil zijn dan God is en dat is geen ware liefde, maar puur Godevijandig humanisme en vleselijk eigenbelang. Het feit dat God geen lust heeft in de dood van de goddelozen, maar dat zij zich zouden bekeren en leven, heeft alles te maken met de wil des bevels van God, maar tussen de wil des bevels van God en de wil des besluits van God maakt Simons geen enkel onderscheid, omdat anders zijn psychologische porseleinenkast volledig ten gronde gaat, al zijn 'vol-evangelische' gunningen ten spijt.

VRAAG 1. KAN HET ZIJN DAT JE WEL GELOOFT, MAAR DAT ER TOCH NIETS VERANDERT IN JE GEVOEL EN IN JE LEVEN?

Simons: In onze tijd zijn er mensen die zeggen: 'Geloof is iets dat je vandaag hebt en morgen weer kwijt bent. Het ware volk heeft het maar een weinig tijds bezeten. En de dagen der duisternis zijn velen.' Op grond van zulke teksten proberen ze te verdedigen dat

het eigenlijk alleen maar bij ogenblikjes anders is. Daar geloof ik helemaal niets van. Geloof is niet iets wat je vandaag krijgt en wat je morgen weer afgenomen wordt. Wanneer het ware geloof door de Heilige Geest plaats krijgt in je leven, dan trekt het een spoor.

GPPB.: Simons suggereert iets wat niemand binnen het refodom leert, behalve de remonstranten. Wat Simons opwerpt t.a.v. een verliesbaar geloof, geldt wel de oefening des geloofs, in die zin, dat de oefeningen des geloofs niet altijd werkzaam zijn, hoewel het ware geloof niet zoiets is van: vandaag wel en morgen niet. Simons suggereert echter valselijk om zijn betoog kracht bij te zetten, maar hij zegt in feite niets, omdat hetgeen hij beweert absoluut niet speelt. Het is totaal geen issue, maar Simons maakt gretig gebruik van zijn zelfgemaakte knopen om die vervolgens te ontbinden en er dan de gevierde man mee te spelen? Het heeft er alle stank van....

Simons: Een goddeloze zondaar krijgt drie metgezellen: geloof, hoop en liefde. Die metgezellen worden je geschonken, die krijg je. Heel veel mensen denken dat je na je bekering een rechtvaardige wordt. Maar dat staat nergens in de Bijbel. Ik ben een zondaar en ik blijf een zondaar. Ik ben een goddeloze en ik ben vlees. Maar God schenkt wel drie metgezellen op de levensreis: geloof, hoop en liefde. Ze zijn alle drie niet altijd even sterk werkzaam, maar ze zijn er wel. Deze metgezellen zullen u nooit meer begeven of verlaten. Er kunnen tijden zijn dat het geloof voor je beleving verdwenen kan zijn; maar God schenkt geloof, hoop en liefde. En als deze drie metgezellen plaats krijgen in het hart, dan kan het niet anders of er veranderen dingen. Ik bedoel niet dat er in de eerste plaats iets verandert aan de buitenkant. Maar als God genade verheerlijkt, komt er iets tegenover te staan in mijn leven.

GPPB.: God is een God Die de goddeloze rechtvaardigt en hem de gerechtigheid van Christus toerekent, zonder enige aanmerking in de mens. God ziet een gerechtvaardigde zondaar weldegelijk als een rechtvaardige, gelijk Hij van Job getuigt en van al Zijn volk. In Christus ben ik een volmaakt rechtvaardige, zonder enig gebrek, en tegelijk volstrekt vleselijk, verkocht onder de zonde (Rom. 7:14).

Zwart doch lieflijk in Zijn ogen. Geloof, hoop en liefde zijn slechts metgezellen der genade, niet het voorwerp des geloofs. Ik geloof niet in mijn geloof, maar in Christus door het geloof. Zijn liefde is een banier boven mij en in mij. Wat deert mij al die dreigers dat ik het geloof verliezen kan en de liefde niet heb, als Christus tot mij gezegd heeft mij nooit te zullen verlaten en al de dagen met me te zullen zijn (Matth. 28:20)? Wie kan ons scheiden van de liefde van Christus? De zekerheid des geloofs ligt dan ook niet in de metgezellen der genade, geloof, hoop en liefde, maar in Christus Zelf. Als Christus mij geschonken is van de Vader, -en dat is Hij- is het niet mogelijk om niet in Hem te geloven, is het niet mogelijk om Hem niet lief te hebben, aangezien Hij de Zijnen eerst heeft liefgehad en tot het eeuwige einde zonder einde liefhebben zal. Als Christus mijn Leven is, ben ik niet veranderd, maar vernieuwd. Dan straalt de buitenkant de binnenkant uit, omdat de binnenkant de buitenkant beheerst. Er komt niets tegenover mij te staan als ik Christus vrees, dan alleen de duivel, de wereld, de vijanden van Christus en mijn bedorven vlees. Het naamchristendom kan zich in haar goddeloze buitenkant handhaven, omdat de binnenkant nooit vernieuwd is geworden, en het is juist een kenmerk van de ware ontdekking dat de uitwendige brug naar de wereld dan al wordt opgehaald. Hoe zou zo'n ziel zich in zijn wereldse buitenkant kunnen vertonen als hij vreest met Korach, Dathan en Abiram ter helle te varen? Simons vertelt derhalve slechts sprookjes.

Simons: Kijk, als ik in eigen kracht moest geloven dat Christus mij dierbaar was, dan was het verloren. Maar dat geloof wordt mij geschonken, door de Heilige Geest; en het is werkzaam door de liefde. De zaligheid ligt dus wel buiten mij, die ligt in de Heere Jezus alleen; maar toch krijgt de zondaar drie metgezellen, die een spoor in je leven trekken. Dat kan niet anders. Bij een gaat zo'n verandering plotseling, bij de ander wat meer geleidelijk. Maar die drie metgezellen zijn er. Een andere vraag is of je dat altijd zo ervaart en gevoelt. Kijk, jongeren en ouderen, is de Heere Jezus je al dierbaar geworden? Dan kan, vooral in het begin, je hart soms branden als een vuur. Dan kan het allemaal zo gevoelig liggen en mag je zo teer wandelen... Maar vaak blijft dat niet zo. Want je

moet leren om niet te leven uit je gevoel en uit wat je ervaart; je moet door genade leren leven uit het Woord! Daar ligt de vastigheid.

GPPB.: Als je door genade uit het Woord leeft, vriend Simons, dan is het onmogelijk om in die van God vervloekte sodomitische PKN te blijven en je te bedienen van een psychologische prediking. Als vriend Simons uit het geloof dat door de liefde is werkende zou leven, zou hij zich allang hebben vrijgemaakt van dat sodomitische homoschip, de PKN genaamd en het stof van zijn voeten hebben geschud, hen tot een getuigenis. Maar nee, Christus op de lippen en homo's aan het Avondmaal en in de kerkenraadsbank? Die sodomitische tolerantie is absoluut onmogelijk voor Gods ware geroepen knechten en dan laat de vraag zich gelden of er nog van ware geroepen knechten Gods sprake is binnen het refo-gemenebest, aangezien alle refo-dominees de homo-tolerantie zijn toegevallen. Je kunt niet God en de PKN-belial tegelijk dienen, vriend Simons. Je kunt niet op de CU lijst staan en Christus op de lippen nemen. Je kunt niet in Christus roemen en tegelijk een spotboot-ark bezoeken en daar preken alsof God niet bestaat, want een iegelijk die de Naam van Christus noemt, sta af van ongerechtigheid (2 Tim. 2:19b). Je kunt geen knecht van God zijn in een kermis-gemeente, waarin de kerkenraad zich visueel uitleeft in brood en spelen zoals letterlijk ten toon gesteld staat op Vinkeveense PKN-website. Uw spreken over de eerste liefde en de teerheid ervan, is slechts toneelspel, want het is onmogelijk daarover te spreken als je al die heersende kerksodomie tuchtloos tolereert, laat staan dat je je bijbels vrijmaakt van al die van God vervloekte publieke kerkongerechtigheid, want dat laat je na.

Simons: Maar als je dus wel gelooft en er echt niets in je leven verandert, dan moet ik toch uit liefde zeggen: 'Zou dat wel het ware geloof zijn?' Geloof waardoor niets in je verandert, is geen waar geloof. Maar ik ben wel heel voorzichtig vanavond. Jij die deze vraag stelde, heb je de Heere Jezus waarlijk lief? Ik vraag niet of je Hem genoeg lief hebt, maar ik vraag of je Hem lief hebt. Omdat je hebt mogen zien, dat Hij eerst jou heeft liefgehad, en dat Hij voor

jou koos. Ik ben voorzichtig, want ik weet dat je ook kunt strijden, om dan tot de bittere ontdekking te moeten komen dat je gewoon een zondaar blijft. Je had gedacht een geestelijk mens te worden. Maar nu moet je met smart zeggen: 'Dominee, ik kom er achter dat ik vleeselijk ben, verkocht onder de zonde. En toch, al voel ik het de ene tijd dieper en inniger dan de andere, Jezus is mijn Liefste. Hij is mijn Hoop, mijn Toeverlaat.' Ik heb vanavond heel veel dingen afgebroken, omdat wij ze vaak in de verkeerde volgorde zetten. Wij zijn vaak bezig om een dode zondaar warm te wrijven, om vruchten voort te brengen buiten Christus om. Maar als er waar geloof in je hart wordt uitgestort, waardoor je aan de Heere Jezus verbonden wordt, dan levert dat ook vruchten op. Zie je ze niet? Dat hoeft ook niet. Als God ze maar ziet. Want dan verblijdt Hij zich in Zijn eigen werk.

GPPB.: Er kan zoveel veranderen in het leven van een mens dat toch niets met de ware liefde te maken heeft. Simons suggereert een veranderingetje, terwijl Gods volk van al die veranderingetjes niet kan leven, want al die veranderingetjes brengen geen enkele verbetering, laat staan vernieuwing. Dat vriend Simons niets anders doet dan dode zondaars warm te wrijven, is hem blijkbaar onbekend, maar toch komt dat duidelijk openbaar in zijn betoog en door zijn onwettige PKN-wandel die niet recht is naar de waarheid van het Evangelie, aangezien een waar geloof en een valse kerkvergadering der pkn-boosdoeners zich nooit zullen verenigen. Over vruchten gesproken! Aan de vruchten kent men de boom, en degenen die het kunnen uithouden in een sodomitische homo-kerk, brengen doornen en distels voort welke nabij de verbranding zijn.

VRAAG 2: ALS JE DOOR GENADE HEBT LEREN AFZIEEN VAN JEZELF EN DE TOEVLUCHT HEBT MOGEN NEMEN TOT DE HEERE JEZUS, MAG JE DAN TOETREDEN TOT DE TAFEL DES HEEREN? (OF MOET JE DAARVOOR EERST MET VOLLE BEWUSTHEID WETEN DAT JE ZONDEN VERGEVEN ZIJN?)

Simons: Zit u daarmee? Zijn er hier mensen die moeten zeggen: 'Ik kan buiten de Heere Jezus niet leven, maar toch worstel ik zo met de vraag of mijn zonden wel echt vergeven zijn? Er zijn momenten

- soms onder de prediking, soms tijdens het lezen - dat ik het zeker mag weten. Maar vaak word ik zo bestreden. Want het is te groot voor mij om te geloven.' Ik zeg u vanavond als dienstknecht van God: Wanneer de Heere Jezus u door een waarachtig geloof dierbaar is geworden, zodat u in Hem de volle zaligheid hebt gevonden, dan verkondig ik u dat uw zonden vergeven zijn.

GPPB.: Simons negeert volstrekt de vraag van de vragensteller, die het over het toevlucht nemen tot Jezus heeft, laat staan dat Simons inhoudelijk onderzoekt wat de vragensteller eronder verstaat. Op deze wijze is het niet zo moeilijk om al die zielen met een vluchtheuvel-geloof in te zegenen en zalig te verklaren. Geen enkel mens van nature neemt de toevlucht tot Christus, dan alleen degenen die reeds in Hem geloven en die weten dat hun zonden vergeven zijn en Hem dagelijks daarin benodigen, omdat zij nog met zoveel aanklevende zonden te stellen hebben, ja, geheel vleeselijk zijn. Simons tilt die vragensteller over het paard en brengt zijn pkn-staat-van-dienst in stelling om vervolgens de vragensteller zalig te verklaren op grond van zaken die de vragensteller juist mist. *En zij genezen de breuk op het lichtst....*

Simons: De Heidelberger Catechismus heeft het over de sleutelen van het hemelrijk. Gods knechten hanteren die sleutelen in de verkondiging van het Woord. In de prediking doen ze de hemelpoort op slot voor allen die buiten de Heere Jezus zijn. Maar ook openen ze met die sleutels de hemel symbolisch en ze verkondigen dat aan een iegelijk die met een waar geloof de Heere Jezus heeft aangenomen verkondigt moet worden dat zijn of haar zonden vergeven zijn. Het is vaak te groot om te geloven dat God mijn zonden voorbij gaat en dat Hij mij uit vrije gunst heeft willen liefhebben. Nu is het Avondmaal juist ingesteld voor degenen die de volle zekerheid van het geloof missen, voor hen die daarmee worstelen. Want het sacrament van het Heilig Avondmaal is ingesteld voor armen, voor kreupelen, voor ellendigen. Opdat hetgeen God gewerkt heeft, met de tekenen van brood en wijn versterkt mag worden.

GPPB.: Simons hanteert genoemde sleutelen des hemelrijks in het geheel niet! Als Simons een ware knecht van God was, zoals hij dat pretendeert, zou hij de sleutelen des hemelrijks op zichzelf toepassen en zichzelf in de ban doen, aangezien zijn pkn-staat-van-dienst niet recht is naar de waarheid van het Evangelie, maar een profane overtreding is van de leer van Christus, waarvan geschreven staat: *“Een iegelijk, die overtreedt, en niet blijft in de leer van Christus, die heeft God niet; die in de leer van Christus blijft, deze heeft beiden den Vader en den Zoon”, 2 Joh. 1:9.*

Ook hanteert Simons de sleutelen van het hemelrijk totaal niet binnenkerkelijk, anders zou hij de pkn-pilaren van dat homo-kerkhuis waarin hij dominee is, allang omver getrokken hebben, gelijk Simson de pilaren van de tempel van Dagon omver getrokken heeft, tot eer van Gods heilige Naam! Wat Simons over het Heilig Avondmaal beweert is pure ontheiliging van het Heilig Avondmaal, aangezien Heilig Avondmaal vieren in een homohuis waarin de bannen tot boven het kerkdak liggen opgestapeld, een bewijs is van totale afval en spotten met God.

VRAAG 3: U HEBT TIJDENS VERSCHILLENDE LEZINGEN GEZEGD DAT HET VLEES VLEES BLIJFT, EN DAT HET NOOIT BEKEERD WORDT. ALS JE ZO DE KRACHT VAN JE VLEES ERVAART, IN JE ONGELOOF EN ONWILLIGHEID, HOE KUN JE DAN WETEN OF DE GEEST ER WEL TEGENOVER STAAT?

Simons: Dat kun je alleen weten als er tijden zijn dat het andersom is. Soms ligt je vlees boven, dan ligt voor je beleving het geestelijke onder het vlees. Maar door genade zijn er ook andere tijden. Het gebeurt ook dat het vlees onder ligt en dat Gods kind mag wandelen door de Geest. Heel veel jongeren vinden dit ontzettend moeilijk. Ik zelf ook! Elke keer is het weer onbegrijpelijk dat God naar zo'n vleselijk monster omziet. Want de liefde begeert heilig te zijn, en je komt meer en meer tot de ontdekking dat je inderdaad zonde blijft. Soms doet het pijn, heel veel pijn. Dan vraag je jezelf af hoe je van jezelf verlost kunt worden. Aan u die daarmee worstelt, geef ik tot troost mee dat het God behaagd heeft ons zondaar te laten. Opdat wij ons niet zouden verheffen. In de tweede plaats laat Hij ons zondaar opdat wij meer en meer de toevlucht leren nemen

tot het bloed van de Heere Jezus. Daar ligt uw vrede. Bent u het er al mee eens dat u niets bent in uzelf? Het gaat om Jezus alleen. Uw grootste ellende is dat u telkens weer iets wilt zijn. U wilt geestelijk zijn, bekeerd, vroom en Godvrezend. U wilt iets zijn in uw vlees. Hoe meer u dat wilt, hoe dieper God u laat zien dat u vleselijk bent. Dat is de beste en vruchtbaarste plaats in het geestelijke leven. Luister eens, is Hij ook jouw heiligheid? Is Hij ook jouw rechtvaardigheid? Is Hij ook jouw volkomen verlossing? Mag je door genade en door het geloof zeggen: ‘Ik ben onvolmaakt, maar in Hem ben ik volmaakt?’ Dat is nu genade. Maar het is niet fijn om dat te voelen. Het is niet fijn als je overspelige gedachten in jezelf ziet, of als je er achter komt dat je vlees er helemaal geen zin in heeft om te bidden. Maar dan mag je enige troost liggen in de voorbede van Christus. Jij bent onheilig, maar Hij is heilig. Waar ligt mijn troost? Waar ligt mijn zekerheid? Alleen in Zijn werk, waarin de Heilige Geest mij op een wonderlijke en onbegrijpelijke manier laat rusten. Alleen daarin. Meer is er niet. Ja, misschien is er wel meer, bij tijden, maar dat zie ik niet. God ziet het wel. En Hij verblijdt Zich in Zijn eigen werk. Hij verblijdt Zich in het werk van Christus in mij. Ik leef, doch niet meer ik, maar Christus leeft in mij. O, wonderlijk leven. Daarin ligt nu de vrijheid. Sta dan in die vrijheid waarmee Christus u vrijgemaakt heeft. En word niet wederom bevangen door dat juk der dienstbaarheid, doordat u zelf iets wilt doen voor God. Maar u hoeft het niet te doen, want God doet het voor u.

GPPB.: Ook hier gaat Simons aan de vraag van de vragensteller voorbij, terwijl de vraagsteller juist laat doorklinken dat hij geen kennis heeft aan het leven door de Geest. Hij vraagt hoe je kunt weten dat de Geest er tegenover staat als je het NIET weet. Simons breidt opnieuw een antwoord in elkaar, waarin hij aangeeft dat de liefde begeert heilig te zijn, terwijl hij zich in de sodomitische valse PKN thuis voelt, terwijl die kerk de leer heeft vervalst, de gruwelijke sodomie heeft gelegaliseerd en waarin de tucht op geen enkele bijbelse wijze functioneert. Hoe kan Simons zich op de Drie Formulieren van Enigheid beroepen, zoals hij dat doet in zijn betoog, zeggende: *“De beloften van het Evangelie komen tot u. Ja, de*

beloften waarin de Vader Zich in Zijn liefde openbaart, worden u aangeboden. Bent u het hier niet mee eens? Dan moet u de Drie Formulieren van Enigheid schrappen”, terwijl het Simons zelf is die de Formulieren van Enigheid aan zijn PKN-laars lapt, aangezien in de Geloofsbelijdenis duidelijk de kenmerken van de ware kerk worden aangegeven, terwijl de PKN een van God vervloekt homohuis is op duivels drijfzand gegrond! Hoe kan Simons preken dat er niets gedaan hoeft te worden ten aanzien van de zaligheid, terwijl hij er zelf alles aan doet om God te tarten met zijn homokerk-lidmaatschap! Hoe kan Simons spreken over de sleutelen des hemelrijks, terwijl hij die sleutelen onder zijn schoenzolen vertrapt, door niet publiek tegen de PKN-ongerechtigheid te getuigen en de tucht niet toe te passen? Hoe kan Simons zo hoog-geestelijk over het werk der zaligheid spreken, terwijl hij in Vinkeveen alle publieke ongerechtigheid ongemoeid liet en zijn kerkenraad aldaar als heidenen liet feesten, springen, dansen en sporten? Het is de wetteloosheid ten top!

VRAAG 4: U ZEGT ELKE KEER DAT WE NIETS MOETEN DOEN, HELEMAAL NIETS. WILT U DAT NU EENS UITLEGGEN?

Simons: Ik heb het al zo vaak uitgelegd, maar eigenlijk kan ik het niet eens. Maar ik probeer het nog een keer, heel eenvoudig. God vraagt iets van u en van mij. Hij vraagt alles. En nu is het één van tweeën: Of u doet het, of een Ander doet het voor u. Zolang ik nog denk dat ik het doen kan of doen moet, gebeurt er niks. Maar wanneer u vanavond zegt: ‘Heere het lukt niet, het is mislukt!’ dan zeg ik u: ‘Er is een andere Man, Die zegt: “Zondaar, Ik doe het voor jou.”’ En daar zegt het geloof ‘Amen’ op. Hij doet het in mijn plaats, alsof ik dat zelf heb gedaan. Dat is genade. Dat is geloof. Dat werkt de Heilige Geest. Ik moet het doen, maar ik kan het niet meer doen, want ik ben verdorven. Ik ben onbekwaam om te bidden, om te roepen, om mezelf te bekeren. Toch vraagt God het van me. Maar God wist dat ik het niet doen kon. Toen hoorde ik van die Man. Hij zei: ‘Ik doe het voor jou.’ En toen zei de Geest in mijn hart: ‘Amen. Hij deed het voor mij.’ Deed Jezus het verlossingswerk voor alle mensen? Nee, Hij deed het voor een iegelijk die in Hem gelooft. Zonder dat geloof sta ik er buiten. Heere, ik geloof, kom mijn

ongeloof toch te hulp. Leer mij te rusten op de dierbare arbeid van die gezegende Immanuel. Zie je Hem niet? Hij is blank en Hij is rood en Hij draagt de banier boven tienduizenden. Hij is Vaders Liefste. Christus, lieve Heere Jezus, U bent voor mij de dood ingegaan. U hebt voor mij de Wet volbracht. U doet het voor mij.

GPPB.: O, dus Simons denkt dat God in beweging komt als de zondaar zegt dat het mislukt is. Mis dus, terwijl Simons al die mensen bestraft die God in beweging willen zetten, speelt hij zelf daarin een voortrekkersrol! Simons maakt het rekensommetje, dat als volgt luidt: “...wanneer u vanavond zegt: ‘Heere het lukt niet, het is mislukt!’ dan zeg ik u: ‘Er is een andere Man, Die zegt: “Zondaar, Ik doe het voor jou.”’

Vriend Simons, als je nu nog niet ziet dat je hetgeen je bij anderen omver werpt, je eigen bedrijf is, ben je ziende blind. Jij spant God voor het karretje van de mislukte mens, en je laat God op jou bevel buikspreeken. God laat Zich niet manipuleren, en op deze wijze werkt Hij zeker niet.

Bovendien gaat de onmogelijkheid van zalig worden bij vriend Simons niet verder dan de onmacht van de zondaar, terwijl de onwil die aan de onmacht ten grondslag ligt, door Simons onaangeroerd blijft. Daaruit volgt dat Simons slechts een slachtoffergeloof leert, terwijl God alleen en uitsluitend des doods schuldige zondaars met Zijn genade bedient, namelijk, dezulken die een welgevallen hebben gekregen aan de straf hunner ongerechtigheid (Lev. 26:41).

Simons heeft het nooit over de gewillige strafaanvaarding, zoals de moordenaar daarvan getuigt aan het kruis: “*Wij toch rechtvaardiglijk, wij ontvangen straf hetgeen we gedaan hebben, maar Deze heeft niets onbehoorlijks gedaan.*” Ja, ook Simons neemt die woorden wel in de mond, maar de daad hoe het gaat blijft bij hem uit, want hij laat zijn hoorders wel over de rand in de put blikken, maar er ligt er bij hem niet eentje in de put waarin Hanna gelegen heeft, want dan zou hij de jubel van Hanna laten weerklinken: “*De HEERE doodt en maakt levend; Hij doet ter helle nederdalen, en Hij doet [weder] opkomen*”, 1 Sam. 2:6.

Ook hoor je Simons nooit over de eerste oorzaak van Christus

komst naar deze aarde, namelijk om de rechten van Zijn Vader te verdedigen, zoals Hij o.a. gedaan heeft tegenover het Sanhedrin en met de tempelreiniging, omdat de ijver van Gods huis Hem verteerde. En zo de Heere, zo Zijn knechten, maar vergeet het maar, want het is bij Simons alles een geroem zonder grond.

VRAAG 5: WAAROM HEEFT CHRISTUS HET VERLOSSINGSWERK NIET VOOR ALLE MENSEN GEDAAN? WAAROM HEEFT GOD NIET ALLE MENSEN UITVERKOREN? U ZEI TOCH DAT HIJ LIEFDE WAS?

Simons: Dat is een moeilijke vraag. Ik heb hier maar één antwoord op: We draaien de zaken om. Waarom heeft God ons niet allemaal in de verdoemenis gelaten? Waarom niet? Wij hebben allen in Adam gezondigd. En wij derven allen de heerlijkheid van God. En we gaan allen om eigen schuld verloren. Maar nu heeft God gedachten des vredes gehad, en niet des kwaads. En dat wordt u allen verkondigd. Het wordt u allen aangeboden. Welmenend, ernstig, bewogen. Christus' haarlokken zijn nat van de dauw. En Hij zegt: 'Mijn zoon, Mijn dochter, doe Mij open. Opdat een iegelijk die gehoor geeft aan die stem, behouden wordt.' Dat is genade, dat is vrije ontferming. Gelukkig maar.

GPPB.: Nu komt de remonstrantse aap pas goed en voor iedereen leesbaar uit de Simons-mouw, aangezien Simons beweert *dat een iegelijk die aan de stem van Christus gehoor geeft, behouden wordt.* Als dat zo zou zijn, namelijk, dat Christus moest wachten op zondaars die gehoor geven om op Zijn verzoek de deur open te doen, zou Hij lang moeten wachten en de hemel leeg blijven. Christus doet geen beroep op de gewilligheid van een mens om de deur te openen, want die vrije-wils-gewilligheid bestaat niet eens. Christus spreekt als Machthebbende en als Hij spreekt valt Hij met de deur naar binnen, want Hij spreekt en het is er; Hij gebiedt en het staat er. Zijn woorden zijn daden in de toepassing. Heel die aanbiedings-theologie laat een mens koud, dood en onverschillig. Christus bedelt niet of de zondaar Zijn genade wil hebben of niet, welnee mens, Hij commandeert lijken die in verre staat van ontbinding verkeren uit hun adamsgraf en dat kan door de betreffende zondaar niet eens geweigerd worden, noch bewerkt.

Christus komt door gesloten deuren en Hij komt ongevraagd naar binnen, bij wie Hij wil en wanneer Hij wil. Wat Simons genade en vrije ontferming noemt, is puur vrije-wils-leer.

Simons: God doet het, ook vanavond. Hij doet het door de verkondiging van het Woord, want Hij heeft beloofd dat Hij door de verkondiging het geloof in ons hart wil werken. Wat blijft er dan over? Uw Woord, ofschoon ik alles mis; dat Woord alleen kan mijn hart en zinnen strelen. U hebt het gezegd: 'Die tot Mij komt, zal Ik geenszins uitwerpen.' Eigenlijk kan ik het niet uitleggen. Maar de God aller genade geve dat je er door genade ook iets van mag doorleven.

GPPB.: O, dus Simons gaat er bijvoorbeeld vanuit dat God zondaren onder zijn betoog bekeert, maar God maakt geen gebruik van een psychologische prediking. Simons brengt Gods belofte in stelling op een volstrekt eigenhandige wijze, terwijl God Zijn belofte in en door Christus aan Zijn ware volk vermaakt -eerst en opnieuw- en vervult op Zijn soevereine wijze en op Zijn tijd. Als dat gebeurt, is onze tijd voorbij en zijn wij uit de tijd, want anders kan er geen sprake zijn van Gods tijd. God kan ieder mens rechtvaardig voorbijgaan, en de Simons-lering dat God gedachte des vredes heeft, geldt alleen en uitsluitend Zijn uitverkoren volk, die zich als totaal verloren zondaren leren kennen en God om genade smeken op genade of ongenade (Jer. 19:8-14) in hun vaart ter helle.

VRAAG 6: STRAKS OP DE OORDEELSDAG ZULLEN DE BOEKEN GEOPEND WORDEN EN MOETEN WE VAN ALLES VERANTWOORDING AFLEGGEN. MAAR ER STAAT OOK IN DE BIJBEL DAT AL DE ZONDEN IN DE ZEE VAN EEUWIGE VERGETELHEID WORDEN GEWORPEN. DAT IS TOCH TEGENSTRIJDIG? KUNT U DAT UITLEGGEN?

Simons: En ik zag, een witte troon. En de hemel en de aarde zijn voorbij gegaan. En de zee gaf haar doden weer en de graven werden geopend. En ik zag een witte troon en de boeken werden geopend. En er was ook een klein boekje, waarin de namen geschreven stonden van degenen die gewassen waren in het bloed

van het Lam. Maar dat grote boek ging open en al de zonden van al degenen die in de kuil van eeuwige vergetelheid worden geworpen, werden openlijk ten toon gespreid. Maar toen dat kleine boekje open ging, toen stonden daarin de namen geschreven van hen die met het bloed gewassen waren. Hun zonden zullen niet voor al de volkeren gezien worden, want ze zijn afgewassen in de zee van eeuwige vergetelheid.

GPPB.: De vraag van de vragensteller is niet bijbels, aangezien Gods Woord nergens leert dat alle zonden in de zee van eeuwige vergetelheid worden geworpen, want dat betreft alleen de zonden van Gods ware volk. Simons corrigeert de vragensteller echter niet, maar geeft hem een onpersoonlijk antwoord. Ik weet niet welke bijbelvertaling Simons gebruikt, maar nergens wordt de hel -de poel van vuur en sulfer- in Gods Woord beschreven als *“een kuil van eeuwige vergetelheid”*, zoals Simons de hel benoemt. In de hel wordt niets vergeten, maar vuur, sulfer en Gods toorn gegeten.

En de rest van zijn aanhaling uit Openbaring 20:11-15 zuigt hij uit zijn duim, of hij citeert uit een valse vertaling, want er staat in de getrouwe Statenvertaling geschreven: *“En ik zag een groten witten troon, en Dengene, Die daarop zat, van Wiens aangezicht de aarde en de hemel wegvloten, en geen plaats is voor die gevonden. En ik zag de doden, klein en groot, staande voor God; en de boeken werden geopend; en een ander boek werd geopend, dat des levens is; en de doden werden geoordeeld uit hetgeen in de boeken geschreven was, naar hun werken. En de zee gaf de doden, die in haar waren; en de dood en de hel gaven de doden, die in hen waren; en zij werden geoordeeld, een iegelijk naar hun werken. En de dood en de hel werden geworpen in den poel des vuurs; dit is de tweede dood. En zo iemand niet gevonden werd geschreven in het boek des levens, die werd geworpen in den poel des vuurs”, Openb. 20:11-15.*

VRAAG 7: IN UW VERHAAL GAF U DUIDELIJK AAN DAT DE MENS NIETS AAN ZIJN ZALIGHEID KAN BIJDRAGEN. HOE PLAATST U DAN DE TEKST: ‘STRIJD OM IN TE GAAN’?

Simons: Nou, lees dat thuis maar eens na. Dit is een tekst voor Gods kinderen, die na ontvangen te strijden hebben tegen de wereld, de zonde en hun vlees. ‘Werkt uws zelfs zaligheid met

vreze en beven, maar het is God die in u werkt.’ Ook dat is een tekst voor Gods kinderen. Daarmee wordt geen wettisch werk bedoeld, maar dat is een werk door het geloof aan de Heere Jezus verbonden. ‘Met vreze,’ dat wil niet zeggen met angst, maar met Godsvreze, met eerbied, met gebrokenheid, met bewogenheid.

GPPB.: Ook hier geeft Simons geen afdoende, maar een misleidend antwoord. Simons beweert namelijk dat de uitspraak van Christus: *“Strijdt om in te gaan door de enge poort”*, alleen Gods kinderen geldt, maar dat is een verzonnen fabel. Gods kinderen ZIJN door de enge poort ingegaan, aangezien Christus Zich met genoemde uitspraak tot een man wendt die meer over de hoeveelheid der eeuwigheidsreizigers in de war zat dan over zichzelf: *“En er zeide een tot Hem: Heere, zijn er ook weinigen, die zalig worden? En Hij zeide tot hen: Strijdt om in te gaan door de enge poort; want velen, zeg Ik u, zullen zoeken in te gaan, en zullen niet kunnen”, Luk. 13:23-24.* En in Mattheus 7 vers 13 richt Christus Zich met dezelfde woorden tot de schare in het algemeen en niet tot Zijn discipelen in het bijzonder, aangezien Zijn discipelen reeds ingegaan waren, behalve Judas, de verrader. Het ingaan door de enge poort heeft derhalve niets te maken met de strijd des geloofs die daarop volgt.

VRAAG 8: MAAR ER STAAT TOCH OOK IN DE BIJBEL: ‘BEKEERT U’?

Simons: Waarom wil je nu zo graag horen dat je er wat aan doen moet? Je zegt: ‘Dominee, ik ben ontzettend bang van al die lijdelijke mensen, die zeggen dat God het moet doen.’ Nou, daar ben ik ook bang voor. Maar ik ben ook bang voor jou. Want jij moet nog zo’n hoop doen. En dan bedoel ik met doen, dat je vanuit je menszijn, vanuit je vlees, buiten het geloof in de Heere Jezus om aan het werk wilt gaan. Dat zijn alleen maar werken der Wet.

GPPB.: De vraagsteller stelt een legitieme vraag, maar Simons doet het gebod ‘bekeert u’ als gebod teniet, aangezien hij het gebod afdoet als zijnde een werk der wet, maar zo is het niet. De Wet zelf is heilig en goed. Op de Pinksterdag preekte Petrus het gebod “bekeert u” (Hand. 2:37-38) als een absoluut heilig gebod en toen gingen de reeds doorstoken en verslagen hoorders onder dat

gebod verloren. Het gebod: “Bekeert u!” in de toepassing betekent namelijk de oude-mens-dood, aangezien de oude mens onder de wet geen bekeringsmogelijkheden heeft. Het gebod blijft evenwel staan en onder het gebod moet de mens verloren gaan, om door het Einde van de Wet behouden te worden, “...want het Einde der Wet is Christus, tot rechtvaardigheid, een iegelijk die gelooft”, Rom. 10:4. Dat geschiedde op de Pinksterdag onder de prediking van Petrus en zo werkt God nog, ja, tot aan de voleinding der wereld.

Simons: Worstel liever hierom: Hoe kom ik met de Heere Jezus verbonden? Hoe wordt Christus in mijn leven dierbaar? Daarom heb ik Hem vanavond in alle gebrek uitgeschilderd. En wat is geloven dan eenvoudig! Dan mag ik als een uitgewerkt mens rusten op Hem. Dan mag ik me vermaken en verblijden. Ken je dat ook, dat de overdenking van Hem zoet zal zijn? Dat is nu het leven. Dat is heel wat anders dan al dat werken vanuit je vlees. ‘Bekeert u.’ Toch zal de Heere straks tegen u zeggen: ‘Gij hebt niet gewild. Gij hebt u niet willen bekeren.’

GPPB.: Ja, ja, mooie woorden, en een dierbare Naam, maar dat is de worsteling van een ontdekte ziel niet, welnee, zijn zielevraag luidt: “Hoe kom ik ooit met God verzoend”, want we hebben niet tegen Christus gezondigd in de eerste plaats, maar tegen de eerste Persoon van het Goddelijke Wezen en aan die schuld wordt de zondaar in het stuk der ellende ontdekt (1e fase der wet). Simons schermt voortdurend met de Naam en de dierbaarheid van Christus voor het aangezicht van degenen die hun schuld niet eens kennen. Vertel me eens, vriend Simons, hoé de mens uitgewerkt raakt, wat eraan vooraf gaat en wat er op volgt. Je kunt wel met het geloof schermen en met de Naam en de zoetheid van Christus zwaaien, maar zeg die jongeren eens HOE het gaat, want je laat de jeugd gedurig in het ongewisse van hoe het gaat ten aanzien van de doorgang door de enge poort, en hoe God tewerk gaat in de toepassing des harten. De bijbelse benaming “de oude mens” wordt niet eens genoemd in je betoog, laat staan dat die oude mens sterft, alvorens de door de wet gedode zondaar door Christus uit de dood wordt opgewekt (Joh. 5:25). Je kunt wel schermen met Jezus, maar

hoe de ziel aan Jezus komt door recht, vertel je met geen woord.

Simons: Vanmorgen zei een jongen tegen mij: ‘Dominee, heel veel mensen hebben zoveel moeite met de zonde van Adam. Maar ik kan u vertellen, als ik daar gestaan had, had ik het zeker gedaan.’ Hij zei dat omdat hij zichzelf dagelijks tegen viel. Hij at elke dag van die vrucht. Jij ook? Als je verloren gaat, doet de Heere dan nog onrecht? Wees nu eens eerlijk. Als God ons allemaal zou wegstormen, zou Hij dan onrecht doen? Als je iets van de liefde van de Heere Jezus kent, en iets van de heerlijkheid dat Hij mij oordeel heeft willen wegdragen, dan kan het niet anders of je erkent vanavond: ‘Het is waar, Uw doen is rein.’ Alleen al om al de zonden die je met de daad gedaan hebt. Maar Hij stormde mij niet weg. Hij zei: ‘Ik zal voor jou het verderf ingaan. En Ik zal jou uit het verderf opvoeren. En Ik zal je stellen voor mijn Vader als een blanke bruid, zonder vlek en zonder rimpel.’ En daar staan ze dan. Zwarte zondaren, in het bloed van de Heere Jezus gewassen, rein om Christus’ wil.

GPPB.: Een mens kan zich dagelijks tegenvallen, zoals die jongen zegt zich dagelijks tegen te vallen, maar dat zegt nog niets over de geestelijke staat van de mens. De ontdekking dat de mens zich vergrepen heeft aan de vrucht van de verboden boom en zich daaraan dagelijks vergrijpt, maakt geen mens zalig. Dat de mens verloren gaat, is een gevolg van het verloren-zijn, omdat de mens in de eerste Adam verloren ligt krachtens het doemvonnissen der wet en al degenen die niet in Christus geloven zijn alrede verloren door het Anathema van het Evangelie en zullen niet kunnen bestaan voor de toorn van het Lam.

VRAAG 9: DOMINEE U MOET MEER DE VERANTWOORDELIJKHEID PREKEN. WANT EEN MENS IS VERANTWOORDELIJK.

Simons: Ik wens niets anders te prediken dan de Heere Jezus.

GPPB.: Vriend Simons is overgeestelijk en aan die mensen ontbreekt het nooit, maar het is roemen buiten de maat. Bovendien heeft Paulus niet gezegd wat Simons hier zegt. Paulus zegt: “Want

ik heb niet voorgenomen iets te weten onder u, dan Jezus Christus, en Dien gekruisigd”, 1 Kor. 2:2. Dat is de zuivere prediking, maar juist de ergernis van het kruis is massaal teniet gedaan, ook in de prediking van Simons, aangezien hij de ergernis van het kruis in zijn prediking volledig wegvertaalt. Al die dominees kunnen zichzelf handhaven in allerlei kerken, maar Christus werd in de Joodse kerk ten dode vervolgd, en allen die godzaliglijk willen leven, zullen vervolgd worden, want een dienstknecht is niet meerder dan zijn Heere. Het lijden om Christus’ wil, en om Zijns Naamswille smaadheden te dragen en vervolgd te worden, daaraan is elke refo-dominee een vreemdeling. Hun ogen puilen uit van vet en ze gaan de inbeeldingen des harten verre te boven. We hebben nu het juichende christendom dat de ergernis van het kruis teniet gedaan heeft, opdat ze niet vervolgd zouden worden. “Al degenen, die een schoon gelaat willen tonen naar het vlees, die noodzaken u besneden te worden, alleenlijk opdat zij vanwege het kruis van Christus niet zouden vervolgd worden”, Gal. 6:12. - “Want velen wandelen [anders]; van dewelken ik u dikmaals gezegd heb, en nu ook wenende zeg, dat zij vijanden des kruises van Christus zijn; welker einde is het verderf, welker God is de buik, en [welker] heerlijkheid is in hun schande, dewelken aardse dingen bedenken”, Filip. 3:18-19. - “Maar ik, broeders! Indien ik nog de besnijdenis predik, waarom word ik nog vervolgd? Zo is dan de ergernis des kruises vernietigd”, Gal. 5:11.

VRAAG 10: MAG JE ALS JE VAN JEZELF ZEGT ONBEKEERD TE ZIJN AAN HET HEILIG AVONDMAAL?

Simons: Absoluut niet.

GPPB.: Het klinkt zowaar als separatie wat Simons hier zegt, maar het is het niet, want als de toetssteen van bijv. Gal. 2:19 zou worden aangelegd, dan zou meer dan 99% van de huidige avondmaalgangers erbuiten vallen, omdat dan zou blijken dat de oude mens die toets niet kan doorstaan en derhalve geen zaligmakende kennis heeft aan de nieuwe Mens, Christus. Dan zou er een leger dwaze maagden openbaar komen als die toets zou worden aangelegd, maar aangezien zelfs de dominees niets weten

te verklaren van de noodzakelijke oude-mens-dood, laat staan dat zij de genoemde toets kunnen aanleggen, gaat men door zich een oordeel te eten en te drinken, totdat de zondemaat is volgezondigd en God Zijn oordelen uitgiet over het verkeerde refo-geslacht.

VRAAG 11: MAG JE AAN HET AVONDMAAL ALS JE HET LEVEN BUITEN JEZELF ZOEKT?

Simons: Waarom vraag je dat? Dat staat toch in het formulier? Zij die midden in de dood liggen en het leven buiten zichzelf in Hem alleen zoeken zijn welkom aan des Heeren Tafel. Eet en drink, mijn vriend, en word verzadigd en versterkt in het allerheiligst geloof.

GPPB.: Simons onderzoekt de vraagsteller niet wat hij met “het leven buiten jezelf zoeken” bedoelt, nee, hij legt hem haastelijk de handen op en gaat er vanuit dat die vraagsteller van zichzelf in de dood ligt en daadwerkelijk in Christus gelooft. Bovendien staat in het H.A. formulier niet geschreven hetgeen Simons hier beweert, want daar staat geschreven: “...aangezien wij ons leven buiten onszelf **IN CHRISTUS** zoeken, zo bekennen wij daarmee dat wij midden in de dood liggen.” Het leven buiten onszelf zoeken, zoals de vraagsteller daarover spreekt en zoals Simons daarvan spreekt, is waardeloos, aangezien het leven buiten onszelf alleen **IN CHRISTUS** gevonden en gezocht, gezocht en gevonden wordt.

VRAAG 12: EIGENLIJK HEBBEN WE ALLEEN MAAR GELOOF NODIG, DAAR KOMT HET ELKE KEER WEER OP NEER. DAAROM ZIT IK VANAVOND HIER: HAD IK MAAR GELOOF. EN ALS IK DIT UITSPREEK, KRIJG IK ALS ANTWOORD: ‘BID ER MAAR VEEL OM’. EN DUS WACHTEN WE MAAR WEER AF.

Simons: Die laatste regel die je schrijft is niet waar. Want wie werkelijk de Heere verwachten, zullen niet beschaamd worden. In de tweede plaats vraag ik: Waar wacht je nu op? Ik heb de Heere Jezus vanavond in je schoot gelegd. Je gaat alleen verloren als je Hem van je schoot afduwt. Besef vanavond eens wat God gedaan heeft in de Zoon van Zijn liefde, opdat je niet verloren zou gaan; maar opdat je de Heere Jezus Die je in de prediking van het Woord wordt verkondigd, zou zien. Heb je Hem dan niet gezien? Niet met

je ogen, niet visionair, niet door dromen en gezichten, maar heb je Hem gezien in het Woord? Zie je Hem? Dierbaar, heilig, volmaakt, zonder zonden, gewillig, vol liefde tot Zijn Vader. Zo dierbaar is Jezus in Zijn heerlijkheid. En Hij is ook gewillig. Hij is bereid om u, o zondaar, te redden van het verderf. Dan ga ik straks God groot maken. Waarom had U het op mij gemunt? Dan is er maar één antwoord: 'Omdat Ik het wilde'. Ik herhaal het nog eens. Geloof je wat God in Zijn Woord zegt? Als je zoekt in een waarachtig geloof, zul je Hem vinden. De Heere zegene Zijn Woord.

GPPB.: Ontzettende ketterij! Simons legt Christus in je schoot en als je Hem eraf duwt, ga je verloren. Ooit heeft Simons een pauselijke zaligverklaring gedaan, dat hij Christus in je hart legt. De paus zou bij deze Simons-uitspraken klappertanden. Simons spreekt over Christus als een stuk materie, waarmee je kunt sollen en spelen, op schoot nemen en eraf gooien. **BESPOTTELIJK!**

Vervolgens besluit Simons met de bekende afgescheiden dwaalleer, namelijk de dwaalleer van *de rechtvaardiging van de gelovige*, aangezien hij hier de rechtvaardiging leert van de zoekende en gelovige zondaar die Christus nog niet kent. Simons zegt letterlijk: *"Als je zoekt in een waarachtig geloof, zul je Hem vinden"*, terwijl AL Gods ware kinderen in het uur van de wedergeboorte door Hem gevonden zijn, als een goddeloze gerechtvaardigd zijn, door Hem geliefd en gekend zijn en **DAAROM** geloven zij in Zijn Naam, kennen Hem en hebben Hem lief en worden door Zijn liefde gedreven, omdat Hij de Zijnen eerst heeft liefgehad en hen liefheeft tot het einde. Amen, ja, Amen!

Dit is een publicatie van De rokende Vlaswiek

www.derokendevlaswiek.com